అఖిల భారత పత్రిక — జూన్ 2017

దివ్యదరహాసము

రక్షిత విశ్రాంతి నిచ్చు దివ్యధామమందు సేదదీరి పొందగలరు కోల్పోయిన ఆనందమయ అలవాట్లను, గ్రోలగలరు జ్యోతిర్మయ ఝరులలో జీవన మధురిమలను.

CWSA 33:15

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

సంపాదకీయం

సాఫీగా సాగేది కాదు జీవనయానం. అంధకార బంధురమగు సీమలందు చరిస్తూ, జ్ఞాన శూన్య శక్తుల ప్రేరణతో తరమ బడుతున్నంత వరకు ఆ పయనం మరో విధంగా నుండదు. అయినప్పటికీ, దీనంతటి వెనుక నున్నది తరగని దివ్యకటాక్ష భరిత దరహాసం. దాని ఒక్క చూపు చాలు అంధకారాన్నంతటిని అంతం చేసి, ఆశను చిగురింప చేయడానికి. దివ్య ప్రేమానురాగ రంజిత దాక్షిణ్యాల నందించే బాహువులు మనలను చేతబట్టి పెనుతుఫాను సృష్టించిన దారి తెన్ను కనిపించని సంక్షోభం నుండి, అల్లకల్లోలం మొందిన పరిసరాల నుండి ప్రశాంతమైన దివ్య సుందర, దివ్యజ్ఞాన, దివ్యానంద సీమలకు చేర్చడానికి సిద్ధమై వున్నాయి. సృష్టి కంతటికీ ఆధారభూతమై నిలిచి, మనందరి జీవిత గమనానికి అవసరమగు సమ యాన ఆవశ్యకమగు సహాయ సహకారాలను, శక్తిని సమకూర్చే ఆ దివ్య దరహాసా నికి ఈ సంచిక అంకితం.

అనువాదం: ' అందుగులపాటి కైలాసపతి

దివ్యదరహాసం

చెరగని పరమాత్మ చిరునగవు

అన్నిటా వసించే ఓ మధురసమతా! నా హృదయాన్ని నింపిన తీయని సమతా! అత్యంత బాహ్య జీవన రూపాలలో, ప్రతి భావనలో, ప్రతి తలపులో, ప్రతి చర్యలో ఆవిష్కృతమై నిలిచిపో.

బాహ్యమందున ఎంత గందరగోళ మున్నా అంతా నాకు సౌందర్యమయం, సామరస్యం, నిశ్శబ్దం. ఓ ప్రభూ! ఈ నిశ్శబ్దంలో నేను చూసేది నిన్నే. నిన్నొక అద్వితీయమైన రీతిలో దర్శిస్తాను. ఈ అనుభూతిని ఒక చెరగని చిరునవ్వుగా మాత్రమే వ్యక్తం చేయగలను. నిన్ను అలా చూసినపుడు కలిగే భావన ముందు నిజానికి ఒక మధురమైన, నిశ్చలమైన, ఎంతో ఆప్యాయమైన చిరునవ్వును చూసినపుడు కలిగే భావన తేలిపోతుంది.

నీ శాంతి అందరిలో విరాజిల్లు గాక!.

CWM 14.27

ఆమె వీక్షణ మామె దరహాసము
మృత్తికను సైతము దివ్యత మేల్కొలిపె
ఆ హర్షాతిరేకము మానవ జీవనము లందు
మహాద్భుత సౌందర్య ధారల వర్షించె.

CWSA 33:15 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

సహనోపేతము, వివేకవంతము, దయార్ద్రపూరితము అగు దివ్యదరహాసం

'నేను' అని నీవు పిలిచే ఈ ప్రస్తుత ఉపకరణంలో అంతా అతి సామాన్యంగా, అసంపూర్ణంగా, తటస్థంగా, ఇంచుమించు జడంగా నాకు తోస్తుంది. నీవు నన్ను 'నేను' అని పిలిచేటట్టు చేస్తున్నావు. నీతో మరింత మమేక మవుతున్న కొద్దీ ఆ ఉపకరణ లక్షణాల సామాన్యతను మరియు ఆవిష్కరణ యొక్క సామాన్యతను అధికంగా గ్రహించాను. దానిలో అంతా నాకొక సరిదిద్ద లేని ఉజ్జాయింపుగానే కనిపించింది. అది నన్ను ఏమాత్రం చలింప చేయలేక పోయినందుకు కారణం నా నిజ ఆత్మ నీ పాదాలపై వాలి ఉంది, లేక నీ హృదయంలో ఒదిగి ఉంది, లేక నా చేతన నీ శాశ్వత మయిన, మార్పు చెందని దివ్యచేతనతో మమేకమై, ఈ సృష్టినంతా ఒక సహనపూర్వకమైన దయార్ద్రి దృష్టితో వీక్షిస్తున్నది.

CWM 1:146 - 145

ఐక్యత యొక్క పరిపూర్ణ విశ్వాసపు దివ్య దరహాసం

స్వచ్ఛత, ప్రేమ నిండిన ఓ దివ్య ప్రభూ! నీకు పనికి వచ్చేటట్లు సేవ చేయాలనుకొనే ఈ ఉపకరణం తన అల్పమైన దశలలో, చిన్న చిన్న కార్యక్రమా లలో తన అహంకారం నుండి, దోషాల నుండి, అజ్ఞానం నుండి ప్రక్షాళింపబడి — తనలో ఏదీ కూడా నీ దివ్య కార్యక్రమాన్ని నష్టపరచేది, వక్రీకరించేది, అంత రాయం కలిగించేదీ కాకూడదు. ఇంకా నీ ప్రకాశపు సంపూర్ణ కాంతి చొరబడ కుండా దూరంగా చీకటిలో యింకా చిన్న చిన్న మూలలు ఎన్ని మిగిలిపోయా యో — వాటి కోసం నేను నీ తేజస్సు యొక్క ఉన్నత ఆనందాన్ని అర్థిస్తున్నా ను. నీ దివ్యకాంతి కిరణం నిస్తేజం చేయబడకుండా, వేరే రంగులతో అలమ బడకుండా, వక్రీకరరించ బడకుండా ఉండగల స్వచ్ఛమైన, నిర్మలమైన, స్ఫటికం గా ఉండాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను. ఇది పరిపూర్ణతను కోరుకోవటం కాదు, నీ కా ర్యాన్ని సాధ్యమయినంత సమగ్రంగా నెరవేర్చ బడాలనే ఆకాంక్ష.

నేను నిన్నిది అడిగినపుడు, నీతో మాట్లాడే 'నేను' అనేది ఈ పృథ్వీమండల మంతా: అటువంటి స్వచ్ఛమైన వజ్రంలా మారి మహోజ్వల కాంతిని ప్రతిబింబిం

చాలని ఆకాంక్షిస్తున్నది. అందరి హృదయ స్పందనలు నా హృదయంలో ప్రతి స్పందిస్తున్నాయి. అందరి ఆలోచనలు నా ఆలోచనలతో ప్రకంపిస్తున్నాయి. ప్రతి విధేయత గల సాధు జంతువు, ఆడంబరం లేని ప్రతి చెట్టూ తమ అల్పమైన ఆకాంక్షని నా బలమైన ఆకాంక్షతో ఏకం చేసి, నీ దిశగా నిలచి, మీ ప్రేమను, వెలుగును చూరగొనటానికి, ఆత్మ శిఖరాల నధిరోహించి మిమ్ము పొందటానికి, మీ నిశ్చల సౌందర్యంతో పరవశురాలినై, ఈ బాధల చీకట్లను మీరు దివ్యానందంగా, పరమ దివ్య ప్రశాంత స్థితిగా పరివర్తన చెందించాలనీ కాంక్షిస్తుంది. ఈ తీవ్ర భావన తనను తాను సమర్పించుకోగల అనంతమయిన ప్రేమతో మీతో ఐక్యం చెందగలననే విశ్వాసభరిత ప్రశాంతత వెలిబుచ్చే, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ చేయబడింది.

ఓ మధుర ప్రభూ! విజేతవు, విజయానివీ నీవే. గెలుపొందినవాడివి, గెలుపువు నీవే!

CWM 1:156 155

సృష్టి దరహాసం

మీ దివ్యశ్వాస స్పర్శతో హృదయం స్పందించే ప్రతిసారీ, ఈ భూమండలం పై మరి కొంత సౌందర్యం ఆవిర్భవించినట్లుంటుంది, ఈ గాలి ఒక తీయని పరిమళాన్ని అలదుకుంటుంది, సమస్తం మరింత స్నేహపూర్వక మవుతుంది.

సర్వ సృష్టికి ప్రభువైన ఓ దేవా! మీ శక్తి ఎంత గొప్పదనగా మీ అణుమాత్ర ఆనందమే చాలు, ఇంతటి అంధకారాన్ని, అనేకమైన బాధలను చెరిపి వేయటానికి. మీ తేజోమయమగు వైభవ కిరణ మొక్కటి ఒక నిస్తేజమయిన గులక రాయిని, అంధకార బంధురమైన చేతను దీపింప చెయటానికి!

మీరు నాపై వరాలను కురిపించారు, నాకు ఎన్నో రహస్యాలను

"ఉన్నదాని, ఉండబోయేదాని, లేనిదాని, సమస్తంలో మీ దివ్యమైన చెరగని చిరునగవు ఉన్నది."

CWM 1:170 164

శ్రీమాత

వెల్లడించారు, నే నూహించని, ఆశించని ఎన్నో ఆనందాలను నాకు రుచి చూపించారు. కాని మీ దివ్య శ్వాస స్పర్శ కలిగించే ఈ హృదయ స్పందనకు మీ అవ్యాజ కరుణా కటాక్షం దీటు కాదు.

ఈ శుభఘడియలలో పృధ్వి అంతా ఓ ఆనంద గీతాన్ని ఆలపిస్తుంది, నేలపై పచ్చిక బయళ్ళు సంతోషంతో పరవశిస్తాయి, గాలి వెలుగుతో కంపిస్తుంది, వృక్షాలన్నీ తమ భక్తిపూరిత ప్రార్థనలను స్వర్గం వైపు ఎలుగెత్తి ఘోషిస్తాయి, పక్షుల కిల కిల రావాలు కీర్తనలై వినిపిస్తాయి, సముద్రపు అలలు ప్రేమతో పొంగుతాయి, పసిపిల్లల దరహాసాలు పరమాత్మను గుర్తు చేస్తాయి, మనుషుల ఆత్మలు వాళ్ళ కళ్ళలో దర్శన మిస్తాయి.

CWM 1:361 356

భగవంతునితో కలిసి నవ్వండి

అన్నిటా ఉన్న ఈ దివ్య సాన్నిధ్యం... అదొక ప్రకంపన, కానీ అది తనలోనే అన్నింటినీ యిముడ్చుకున్న ప్రకంపన. అనంతమయన శక్తినీ, అనంతమయిన ఆనందాన్ని, అనంతమయిన శాంతినీ, అనంతమయిన విశాలతను కలిగిన ప్రకంపన హద్దులు లేకుండా విశాలమై, విస్తరించింది. అది ఒక ప్రకంపన మాత్రమే. ఓ ప్రభూ అది ఆలోచన కందనిది. కాబట్టి మాటలలో వ్యక్తం చేయలేనిది. నువ్వు ఆలోచించటం మొదలిడితే, వెంటనే గందరగోళ మంతా ప్రారంభమౌతుంది. అందువలననే మాటలలో చెప్పలేరు.

ప్రశ్న: "మన విలువలన్నీ మనం వాటిని ఎలా వెలకట్టుతామో దానిపై ఆధారపడి వుంటాయి. శ్రీమాత ఎవరినైనా చిరునవ్వుతో చూస్తే, వాళ్ళు మంచివాళ్ళనీ, ఆమె నవ్వకపోతే వారిలో ఎక్కడో దోషం ఉందనీ భావించి జాగ్రత్తగా ఉంటాం".

సమా: ఎంత తప్పు! మీకు తెలియదా దైవం దుర్మార్గులనీ, మంచివాళ్ళనీ సమానమైన చిరునవ్వుతో చూస్తాడని?

శ్రీఅరవిందులతో నిరోద్ బరన్ సంభాషణలు, పుట 551

మనం దైవం దూరంగా ఉన్నాడనుకుంటాము గనుక ఆయన చాలా దూరంగానే ఉంటాడు. మీకు తెలుసా? దైవం అక్కడ ఉన్నాడనుకుంటే అక్కడే ఉంటాడు యిలా (శ్రీమాత తమ ముఖానికి దగ్గరగా చూపిస్తారు) మిమ్మల్ని స్పృశిస్తున్నట్లు — మీరు అనుభూతి చెందగలిగితే — అది మనిషి స్పర్శలా వుండదు, అది ఏదో పరాయిదైనదిగా, బాహ్యమయినదిగా, బయటి నుండి వచ్చే దానిలా ఉండదు. అలా కాదు. అది అంతటా ఉంటుంది. అంతటా, అంతటా... మీరు అనుభూతి చెందుతారు. లోపలా, బయటా, అంతటా దైవమే తప్ప మరేమీ లేదు... ఆయనే... దైవ ప్రకంపనే.

మీరు దానిని ఆపాలి — శిరస్సులో తలంపును. అది ఆగేంత వరకూ మీరు సత్యమయిన విషయాన్ని గమనించ లేరు. మీరు ఉపమానాలకై వెతుకుతారు... "అది యిలా ఉంది.... అది అలా ఉంది" అని. ఓహ్!

(నిశ్శబ్దం)

ఎంత తరచుగా ఆ అభిప్రాయం కలుగుతుంది! ఆకారం లేదు... ఒక రూపం ఉంది... రూపం లేదు... మాటలలో చెప్పలేరు. అక్కడ ఎవరో చూస్తున్నట్లుగా ఉంటుంది, కళ్ళు లేవు — కళ్ళు లేవు గాని ఒక చూపు వుంది. ఒక చూపు... ఒక చిరునవ్వు... నోరు లేదు — ముఖం లేదు! అయినప్పటికీ అక్కడొక మందహాసముంది... ఒక చూపు వుంది. (శ్రీమాత నవ్వుతారు) "ప్రభూ నేను నిజంగా మూర్ఖురాలిని" అని అనకుండా ఉండలేరు. కానీ దైవం నవ్వుతారు, వ్యక్తి నవ్వుతాడు, వ్యక్తి ఆనందిస్తాడు.

CWM 10:153-54

పరమాత్మ అందరిపై చిరునవ్వు చిందిస్తాడు

శ్రీమాత చిరునవ్వును గురించి, ఆమె గురుత్వం గురించిన దంతా ప్రాణిక చేతన యొక్క మాయ మాత్రమే. చాలా సార్లు జనాలు మాట్లాడుకోవటం నేను విన్నాను. ఏ కారణం లేనపుడు ప్రణామ మాచరించే సమయంలో కూడా శ్రీమాత గంభీరంగా, పరుషంగా, అప్రసన్నంగా, కోపంగా ఉన్నారని అంటూ ఉంటారు. వారు వారి ప్రాణిక చేతన యొక్క ఊహాజనిత భావనను శ్రీమాతకు ఆపాదిస్తారు. శ్రీమాత నవ్వుతున్నారా లేదా అనేదానికీ, సాధకుల మంచి చెడ్డ

లకీ, అర్హత అనర్హతలకు సంబంధం లేదు. అది అభినందించేటప్పుడు గాని, శిక్షించేటప్పుడు గానీ శ్రీమాత ఉద్దేశపూర్వకంగా చేసేది కాదు. ఈ విషయాలకు అతీతంగా శ్రీమాత అందరినీ చిరునవ్వుతో గమనిస్తారు. ఆమె నవ్వినపుడు ఆమె సమాధి స్థితిలోనో లేదా ఆ సాధకునిలో ఆమె దృష్టి నిలపవలసిన అంశంపై లీనమై లేక కేంద్రీకరించో ఉంటారు. ఆ సాధకునికి చేయవలసినదాని పైనో లేదా అతనిలో తగ్గించవలసినదాని పైనో ధ్యాస ఉంచుతారు. దాని అర్థం అతనిలో ఏదో దోషమో, చెడో ఉందని కాదు. నేను ఎంతో మంది సాధకులకీ విషయం కొన్ని వందల సార్లు చెప్పి ఉంటాను, కానీ వారి ప్రాణిక చేతన దానిని సమ్మతించ డానికి ఒప్పుకోదు, ఎందుకంటే అది తాను ముఖ్యమని తలచే వ్యథ, తిరుగుబాటు తనం, అభిమానం మూలాలను వదులుకోవలసి వస్తుందని, యోగాన్ని విడిచి వెళ్ళిపోవాలనే కోరికను వదులుకోవలసి వస్తుందని, ఈ ఫలితాలు సంభవిస్తాయని, అవి ఎటూ దారి తీయవని. ఈ అచేతనా పరిస్థితులు చాలు శ్రీమాత చిరునవ్వు చిందించక పోవటానికి ఆమె అనుగ్రహాన్ని, ప్రేమను మరుగుపరచడానికి ప్రతి కూల శక్తుల పన్నుగడలని రుజువు చేయడానికి. మీరు యిలాంటి వాటిని తరిమే యాలి, మీ చైత్యపురుషుని కొక అవకాశం యివ్వాలి, అతను తన నిజమైన లోతైన ప్రేమ సమర్పణతో ముందుకు వచ్చి దైవిక ఆధారాన్ని తన సామ్రాజ్యం చేసుకొమ్మని

శ్రీఅరవిందులతో నిరోద్ బరన్ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు, పుట 55

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

జీవితాన్ని చూసి చిరునవ్వు నవ్వుట

సమత్వ మందహాసం

నీవు వసించే మొత్తం మానసిక ప్రపంచం పరిమితమైనది. నీకు దాని పరిమితులు తెలియకపోయినప్పటికీ లేదా అనుభూతి కానప్పటికీ కూడా, ఏదో ఒకటి తప్పక వచ్చి, నీ మనస్సు తనకు తానుగా మూసివేసుకున్న ఈ భవనాన్ని పగులగొట్టి, దానికి విమోచనం కల్పించాలి. ఉదాహరణకు, నీకు కొన్ని స్థిరమైన నియమాలు, భావాలు లేదా సిద్ధాంతాలు ఉండి, వాటికి నీవు పూర్తి ప్రాముఖ్యతను ఆపాదించా వనుకొందాం. చాలా తరచుగా అది కొన్ని నైతిక సిద్ధాంతాలకు లేక సూక్తులకు అంటిపెట్టుకుని ఉండటమే అవుతుంది, ఉదాహరణకు, విధాయకంగా చెప్పే, "నీ తల్లిదండ్రులను గౌరవించు" లేక "నీవు ఎవరినీ చంపరాదు" మొదలైనవి. ప్రతి మనిషికీ ఒక విధమైన వ్యామోహం లేదా ప్రత్యేకమైన సంకేతం లేదా మరొకటి ఉంటాయి, ప్రతి వ్యక్తి ఇతరులకు ఉండి, దాని వలన వారు బాధ పడేటటువంటి ఏదో ఒక పక్షపాత ధోరణి నుండి తాను స్వతంత్రుడనని, అటువంటి వన్ని నమ్మదగనివని అనుకుంటూ ఉంటాడు; కాని తనవి వారివి లాంటివి కావని ఊహించుకుంటాడు. అది అతనికి సత్యం, వాస్తవికమగు సత్యం. మనస్సు పెట్టే నియమావళికి అంటిపెట్టుకొని ఉండటం ఇంకా ఎక్కడో ఒక చోట గుడ్డితనం దాగి ఉన్నదనే దానికి సూచన. ఈ ఉదాహరణనే తీసుకో, ప్రపంచమంతటా వ్యాపించియున్న సార్వజనీన మైనటువంటి మూఢ విశ్వాసం, సన్యాసం మరియు ఆధ్యాత్మికత ఒక్కటే, రెండూ ఒకే విషయమనేది. నీవు ఎవరినైనా ఆధ్యాత్మిక పురుషుడు లేక ఆధ్యాత్మిక స్త్రీ అని వర్ణిస్తే, ప్రజలు ఒక్కసారిగా ఏమీ తిననటువంటి వ్యక్తిని లేదా కదలకుండా రోజంతా కూర్చునే వ్యక్తిని, చాలా బీదరికంతో గుడిసెలో జీవిస్తూ ఉండే వ్యక్తిని, తన కున్నదంతా ఇచ్చేసి తన కోసం ఏమీ ఉంచుకోని వ్యక్తిని ఊహించుకుంటారు. ఆధ్యాత్మిక మానవుడని నీవు అనగానే నూటికి తొంభై తొమ్మిది మందికి తక్షణం ఈ చిత్రమే మనస్సులో మెదలుతుంది. వారికి ఆధ్యాత్మికతకు ఋజువు బీదరికం మరియు సుఖాన్నిచ్చే లేదా సదుపాయం కలిగించే ప్రతిదాని నుంచి దూరంగా ఉండడం. నీవు ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని చూసి, అనుసరించాలనుకొంటే, ఈ మానసిక నిర్మాణాన్ని తప్పక విసిరి కింద పడే

యాలి — నీవు ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని గ్రహించి అనుసరించడానికి స్వేచ్ఛ కలిగి వుండాలంటే. ఎందువల్లనంటే, నీవు చిత్తశుద్ధితో ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి వచ్చావు, నీ చైతన్యంలోను, జీవితంలోను దైవాన్ని కలుసుకొని, దైవాన్ని సాక్షాత్కరించు కోవాలను కొంటున్నావు; అప్పుడు ఏం జరగుతుందంటే నీవు ఒక చోటికి చేరు కుంటావు, అది గుడిసె ఏ మాత్రమూ కాదు. సదుపాయాలతో సుఖంగా జీవిస్తూ, హాయిగా భుజిస్తూ, సౌందర్యవంతమైన, విలాసవంతమైనవి పరివేష్టించి యుండ గా, తన దగ్గర ఉన్నదానిని బీదలకు పంచకుండా, జనులు తన కిచ్చిన దానిని గ్రహించుతూ, ఆనందిస్తూ ఉండే దివ్యపురుషుడిని నీవు కలుసుకుంటావు. అప్పు డు ఒక్కసారిగా స్థిరమైన మానసిక సూత్రాన్ని కలిగిన నీవు నిశ్చేష్టుడవై అంటావు, "ఎలా, ఏమిటిదంతా? నేను ఒక ఆధ్యాత్మిక మనిషిని కలవాలనుకున్నాను!" బూటకము, అనృతమై నటువంటి ఈ దృక్పథాన్ని ముక్కలు చేయాలి, అది మాయమైపోవాలి. ఒకసారి అది పోతే, సంకుచితమైన నీ సన్యాస నియమానికి చాలా ఉన్నతంగా ఉన్న ఒక దానిని నీవు చూస్తావు, అప్పుడు ఒక సంపూర్ణమైన ఉన్మీలనం నీ అస్తిత్వాన్ని స్వేచ్ఛగా ఉంచుతుంది. నీవు ఒక దానిని పొందవలసి వుంటే, నీవు దానిని స్వీకరించాలి, ఒక వేళ పూర్తిగా అదే విషయాన్ని వదలివేయ వలసి వస్తే, అదే సమత్వంతో దానిని వదలి వేయాలి. విషయాలు నీ దరి జేరుతుం టాయి, నీవు వాటిని పరిగ్రహించు; విషయాలు వదలి వెళ్ళిపోతాయి, నీవు వాటిని పోనివ్వు, గ్రహించటంలోను లేదా వదలివేయటంలోను ఒకే విధమైన సమత్వంతో కూడిన చిరుమందహాసంతో.

CWM 3:53-54

కష్టాలను చిరునవ్వుతో చూడు

ఈ ప్రపంచం హేయమైనదని , అది ఉండవలసిన విధంగా ఉండలేదనే విష యం మన మందరం ఒప్పుకుంటాం. అప్పుడు కేవలం మనం చేయవలసింది అది మరొక విధంగా ఉండేందుకై పని చేయడం. పర్యవసానంగా, మన మొత్తం కార్యనిమగ్నత అంతా దానిని వేరైన విధంగా చేయడానికి వలసిన అత్యుత్తమమైన వనరుల కోసం వెతకడం; మనం ఒక విషయం అర్థం చేసుకోగలం, దానికి వలసిన అత్యుత్తమమైన వనరు (మనకది పూర్తిగా తెలియకపోయి నప్పటికీ) మనమే

నవే విషయం, కాదంటావా? కచ్చితంగా నీ పొరుగువాని గురించి నీకు తెలిసిన దాని కంటే నిన్ను గురించి నీకు బాగా ఎక్కువ తెలుసు — ఉదాహరణకు, ఒక మానవ అస్తిత్వంలో అభివ్యక్తమైన చైతన్యాన్ని నక్షత్రాలలో అభివ్యక్తమైన చైతన్యం కంటే నీవు బాగా అర్థం చేసుకోగలవు: కనుక, కొంత తడబాటుతో నీవు చెప్పగలుగుతావు, " ఏది ఏమైనా, నేనేమిటో అదే అత్యుత్తమమైన వనరు. నేనేమిటో నాకే బాగా తెలియదు, అయినా కాని ఈ రకమైన విషయాల కూర్పే నేను, బహుశా ఇదే నా పని, బహుశా ఇదే నా పనిలో భాగం, దీనిని నేను నా శక్తి కొలదీ చేయగలిగితే గనక, బహుశా నా శాయశక్తులతో నేను చేయగలిగిన దానిని అత్యుత్తమంగా చేస్తున్నా ననుకోవచ్చు". ఇదే ఒక చాలా గొప్ప ప్రారంభం, చాలా గొప్పది. ఇదేమీ తలమునకలు కావించే పని కాదు, నీ సాధ్యాసాధ్యాలను మించినదేమీ కాదు, నీ పని నీ చేతిలో ఉంది, అది ఎల్లప్పుడూ నీకు అందుబాటు లోనే ఉంది, చెప్పవచ్చేదేమంటో, అది ఎల్లప్పుడూ నీవు చేపట్టడానికి సిద్ధంగానే ఉంది — అది నీ బలానికి తగ్గ నిష్పత్తిలో, కార్యాచరణ గావించగల క్షేత్రం — కాని వైవిధ్యభరితమైనది, సంక్లిష్టమైనది, బృహత్తరమైనది, ఎంతో గాఢతతో ఆసక్తి దాయకమైనది. తెలియని ఈ ప్రపంచాన్ని నీవు శోధించ బోతున్నావు.

నీతో అప్పుడు చాలా మంది అంటారు, "కాని ఇది అహంకారం!" నీవు నీ స్వార్థాహంకారంతో చేస్తే అది అహంకారమే అవుతుంది, నీవు వ్యక్తిగత లాభం కోసం, నీవు శక్తులను పొందటానికి, ఇతరులను ప్రభావితం చేయడానికి ఎక్కువ శక్తివంతుడవు కావాలని ప్రయత్నిస్తే లేదా నీ జీవితాన్ని సుఖప్రదం చేసుకోవటానికి మార్గాలను అన్వేషిస్తే. నీవు ఇదే స్ఫూర్తితో చేస్తే, సహజంగానే, అది స్వార్థ పూరిత అహంకారం, కాని దాని వల్ల ఒరిగేదేమీ లేదు. అది నిన్ను ఎక్కడికీ తీసుకు వెళ్ళదు! నిన్ను నీవు మోసం చేసుకోవడంతో మొదలుపెడ్తావు, నీకు నీవు ఎక్కువెక్కువగా భ్రమల్లో జీవిస్తుంటావు, నీవు ఇంకా ఎక్కువైనటువంటి, అధికతర మైనటువంటి అస్పష్టతలోకి వెనక్కి పడిపోతావు. పర్యవసానంగా, ఒకరు ఆలోచించేదాని కంటే ఇంకా బాగా విషయాలు వ్యవస్థీకరించ బడతాయి; నీవు నీ పనిని స్వార్థాహంకారంతో చేస్తే (మనం చెప్పుకున్నాం, మన కార్యక్షేత్రం మనకు ఎల్లప్పుడూ అందుబాటులోనే ఉంటుందని), అది ఎందుకూ కొరగాదు. కనుక ఆవశ్యకమైన నిబంధన ఏమిటనగా దివ్యకర్మ సాక్షాత్కారత కోసం, దానిని నీ

ఆకాంక్షలో సంపూర్ణమైన చిత్తశుద్ధి కలిగి చేయడం. కనుక, నీవు ఆ విధంగా చేయడం మొదలుపెడితే, అది చాలా కాలం తీసుకున్నప్పటికీ, అది చాలా ఆసక్తిదాయకమైన ప్రయాణమౌతుందని, నీవు ఎప్పటికీ అలసిపోవని, నేను కచ్చితంగా చెప్పగలను. కాని దీనిని నీవు తీవ్రమగు ఇచ్ఛతో, పట్టుదలతో, కష్టాలను చిరునవ్వుతో చూసే, పొరపాట్లను నవ్వేసే అనుల్లంఘనీయమైన ఆహ్లాదంతో తప్పక చేయవలసి ఉంటుంది. అప్పుడు అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతుంది.
CWM 4:253-54

వివేకం వలన వెలువడే మందహాసం

ఒకరు తనలో దాగి వున్న ఎన్నో చిన్న మడతలను, అల్ప విషయాలను, వారు మొదట్లో చూడనివాటిని కనుగొంటారు: అప్పుడు వారు ఒక విధమైన అంతరంగ వేటకు పూనుకుంటారు, చిన్న చిన్న చీకటి కోణాలను వెంటాడుతూ తమకు తాము చెప్పుకుంటారు, "ఏమిటి, నేను ఆ విధంగా ఉన్నానా! ఇది నాలో ఉందా, నేను ఇంత చిన్నదానికి ఆశ్రయమిస్తున్నానా!" — అవి ఎంతో తుచ్ఛమైనవిగా, ఎంతో నీచమైనవిగా, ఎంతో అభ్యంతరకరమైనవిగా వుంటాయి. ఒక్కసారి ఆ లక్షణాలను కనుగొనటం జరిగితే, అది ఎంతో అద్భుతం! ఒకరు దాని మీద వెలుతురును (వివేకాన్ని) ప్రకాశింప జేస్తే, అది మాయమై పోతుంది, నిన్ను దుఃఖానికి గురిచేసిన ఆ ప్రతిక్రియలు ఇక ఎంత మాత్రం నీలో ఉండవు, నీవు ఎప్పుడూ చెప్తూ ఉండే "ఓహ్, నేను మళ్ళీ ఎన్నడూ ఆ పని చేయకూడదు". ఉదాహరణకు, నీవు ఒక చిన్న తీర్మానం జేసావనుకో (వాస్తవానికి చాలా అల్పమైనదే): "నేను మళ్ళీ అబద్ధం చెప్పను". తరువాత హఠాత్తుగా, ఎందుకు లేదా ఏమిటి అనే వాటితో నీ ప్రమేయం లేకుండా అబద్ధం దానతంటదే పైకి తన్నుకు వస్తుంది. నీవు పలికిన తరువాతనే నీవు దానిని గుర్తించడం జరుగుతుంది: "కాని ఇది సరైన పద్ధతి కాదు — నేను ఇప్పటి కిప్పుడు చెప్పింది; నేను చెప్పదలచుకొన్నది వేరే ఉన్నది". ఆ విధంగా నీ శోధన, శోధన సాగుతుంది... "అది ఎలా జరిగింది? నేను ఆ విధంగా ఎలా ఆలోచించాను, ఎలా మాట్లాడాను? నాలో నుంచి ఎవరు చెప్పారు, ఎవరు నన్ను ముందుకు నెట్టారు?..." నీకు నీవు పూర్తిగా ఒక సంతృప్తికరమైన వివరణను ఇచ్చుకుని, చెప్పుకోవచ్చు,

“అది బయటి నుంచి వచ్చింది” లేదా “అది ఒక ఎరుక లేని క్షణం”, దానితో ఇక దాని గురించి ఏ మాత్రం ఆలోచించటం జరగదు. తరువాత మరొక సమయం లో, అది తిరిగి మొదలవుతుంది. దానికి బదులుగా నీవు శోధిస్తావు: నీవు బలంగా ఒత్తిడితో ప్రయత్నించు, — నీవు ఒత్తిడి చేయి, ఒక్కసారిగా హఠాత్తుగా ఒక చిన్న మూలలో తనను తాను సమర్థించుకొనే దేదో నీవు కనుగొంటావు, బలంగా తనకు తాను ముందుకు వచ్చి లేదా తనదైన పద్ధతిలో తన వాదాన్ని సమర్థించు కొనే విధానంతో (అది ఏమైనా కాని, దాని కక్కడ ఎన్నో కారణా లుంటాయి), తాను ఉన్నదాని కంటే మరి కొంత వేరుగా తనను చూపించుకుంటుంది. అది జనులకు నీ గురించి ఉన్న మంచి అభిప్రాయం కావచ్చు, నిన్ను ఏదో చాలా గుర్తింపు పొందిన వ్యక్తిగా తలుస్తూ ఉండవచ్చు.... నీలో నుంచి మాట్లాడింది అది — క్రియాశీలమైన నీ చైతన్యం కాదు, కాని అది అక్కడ ఉన్నది, వెనుక నుంచి నీ చైతన్యాన్ని ముందుకు తోసింది. నీవు పూర్తిగా ప్రమత్తంగా లేనప్పుడు, అది నీ నోటిని, నీ నాలుకను వాడుకుంది, అంటే నీవు ఆ విధంగా ప్రవర్తించావు! అబద్ధం బయటకు వచ్చింది. నేను ఈ ఉదాహరణనే ఇస్తున్నాను — చెప్పాలంటే అన్యమైనవి ఎన్నో లక్షలు ఉన్నాయి. ఇది చాలా ఆసక్తిదాయకమైంది. దీనిని ఒకరు ఎంత విస్తృతంగా తనలో తాను కనుగొని, “అది తప్పక మారాలి” అని చిత్తశుద్ధితో చెప్పగలిగితే, వారు ఒక విధమైన అంతరంగ సుస్పష్ట-దృష్టిని సంపాదించినట్లుగా ఎరుక నొందుతారు, అంతట వారిలో ఏమి జరుగుతున్నదో తెలుసుకో గలుగుతారు. అవతలివారు ఏ విధంగా ఉండాలని తాము కోరుకుం టారో తద్భిన్నంగా పూర్తిగా వారు ఉన్నప్పుడు కోపం తెచ్చుకోవటానికి బదు లుగా, విషయాలు ఏ విధంగా జరుగుతాయి, ఒకరు ‘ఈ విధంగా’ ఎలా ఉన్నారు, ప్రతిక్రియలు ఏ విధంగా ఉత్పత్తి అవుతున్నాయి అర్థం చేసుకోవడం మొదలు పెడ్తారు. అప్పుడు, జ్ఞానపరితృప్తితో, మందహాసం చేస్తారు. ఒకరు ఇక ఎంత మాత్రం కఠినంగా న్యాయ నిర్ణయం చేయరు, ఒకరు తనలోని లేదా ఇతరులలోని ఆ ఇబ్బందిని, దాని అభివ్యక్తతా కేంద్రం ఏదైనాకాని, దానిని పరివర్తన చేయమని అర్థిస్తూ, దివ్య చైతన్యానికి నివేదిస్తారు.

CWM 4:336-37

మృత్యువు యెడ చిరునవ్వు

కొంతమంది జను లున్నారు, వారు ఎంతగా మనస్సుతో వారి శరీరం మీద నియంత్రణ కలిగి ఉంటారంటే, వారు దేనినీ అనుభూతి చెందరు; నేను దీని గురించి ఇంతకు ముందు రోజు కొందరు మార్మికుల విషయంలో నీతో చెప్పాను. వారి మీద విధించబడిన బాధానుభవం ఒక్క క్షణంలో వారు తాము దాటవలసిన దశల నన్నింటిని దాటిపోవడానికి సహాయపడితే, సాక్షాత్కారం అందు కోవడానికి అడుగు వేసే ఒక విధమైన ఆధారశిలను అది ఇచ్చే దైతే, దైవంతో కలయికనే వారు తమ ముందు పెట్టుకున్న లక్ష్యం అయినట్లైతే, వారు ఏ మాత్రం బాధానుభూతిని చెందరు. మానసిక భావనతో వారి శరీరం లోహపు పూత పూసినట్లుగా అయిపోతుంది. ఇది చాలా తరచుగా జరిగినటువంటి విష యమే. ఎవరికైతే అసలైన అత్యుత్సాహం ఉంటుందో వారిలో ఇది సర్వ సాధార ణానుభవం. అసలు చెప్పాలంటే, ఒక వేళ ఒకరు ఏదో కారణాన లేదా మరొక కారణాన శరీరాన్ని వదలివేసి మరొకటి ధరించవలసి వస్తే వారు వారి మృత్యు వును ఒక విధంగా శ్రేష్టమైనదిగా, ఆనందభరితంగా, అత్యుత్సాహ పూరితంగా చేసుకోవటం అనేది ఏవగింపు కలిగించే ఓటమి కంటే మంచిది కాదా? ఎవరైతే పట్టుకుని వేళ్ళాడుతారో, ఎవరైతే సాధ్యమైన ప్రతి ఉపకరణం ద్వారా అంత్య కాలాన్ని ఒకటి లేక రెండు నిమిషాలైనా ఆలస్యం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారో, ఎవరైతే భయంకరమైన తీవ్ర పరితాపాన్ని నీకు ఉదాహరణగా చూపిస్తారో, వారు వారి ఆత్మను గురించి ఎరుక లేని వారుగా గోచరమవుతారు.... మహా అయితే, బహుశా అది ఒక ఉపకరణం, కాదంటావా? ఒకరు ఈ దుస్సంఘటనను వారి కార్యసాధనలో ఉపకరించే సాధనగా మార్చుకోవచ్చు; ఒకరు ఎరుక కలిగి ఉంటే వారు దానిని ఒక మనోహరమైనదానినిగా చేయువచ్చు, చాలా మనోహరమైన దానినిగా, ప్రతిదానితో మాదిరిగానే, ఒకటి గుర్తు పెట్టుకో, దానికి భయపడనివారు, దానికి వ్యాకులత్వం చెందనివారు, ఎటువంటి నీచత్వమూ లేకుండా చనిపో గలి గినవారు ఎవరంటే దానిని గురించి ఆలోచించనివారు, తప్పకుండా దానిని తప్పించుకోవాలని, సాధ్యమైనంతగా దానిని వారికి దూరంగా నెట్టివేయాలని ప్రయత్నిస్తూ వారి కెదురయే ఈ 'మహా భీతి' తో కాలమంతా అదే జ్ఞాపకాలతో

వెంటాడుతూ ఉండనివారు. వీరు తరుణ మానసన్నమైనప్పుడు, తమ తలను పైకెత్తి, చిరునవ్వు చిందిస్తూ చెప్తారు, "ఇదిగో, ఇక్కడ నేనున్నాను".
CWM 4:354

వెనక్కి తగ్గి చిరునవ్వు నవ్వు

నీ కెప్పుడైనా తటాలున — తటాలున ఏ ప్రయత్నమూ లేకుండా — నీవు తప్పు చేసావని నీకు స్ఫురించిందా? నేను నీకు ఒక గట్టి దెబ్బతో గాఢముద్ర వేసిన దాని బాహ్య ప్రతిక్రియతో, నిన్ను హఠాత్తుగా తట్టి లేపి: "ఓహ్, నా దేవుడా, ఏమిటి నేను చేసింది?" అని అనిపించే దానిని గురించి మాట్లాడటం లేదు, నేను దానిని గురించి మాట్లాడటం లేదు. నీవు ఏది చేసినా, ఏది అనుభూతి చెందినా, ఏది మాట్లాడినా — కేవలం అప్రధానమైన, అల్పమైన తగాదాలనే తీసుకో, రోజుకు అటువంటివి నేను కనీసం ఒక డజను అయినా వినేవి (కనీసం), బుద్ధిహీనమైనవి, (హేతుబద్ధంగా ఆలోచించగలిగేవారు, అటువంటి వాటి గురించి ఏ విధంగా తగాదా పడగలరని నేను ఆశ్చర్యపడుతుంటాను), అది అలా ఉంచి, ఆ సమయంలో నీవు అనకూడని మాటలను, కేవలం చాలా అవివేకమైన వాటిని అనడం అనేది నీవు నిజంగా ఎంత బుద్ధిహీనుడవు అనేది కనబడుతున్నది కదా — ఇంకా అంతకంటే చెడు చెప్పనక్కర లేదు — ఏలాంటి ప్రేరణా లేకుండానే... నీవు ఎప్పుడూ ఒక సాకు చెప్తావు. నీవు ఎప్పుడూ అనుకుంటావు, అవతలి వ్యక్తిదే తప్పని, నీవు సక్రమంగానే ఉన్నానని, అందువల్ల, అతడిదే తప్పని అతడికి చెప్పి తీరవలసినదే, అవును కదా? అలా చేయని పక్షంలో అతడికి ఎన్నటికి ఆ విషయము తెలియదు. అదే కదా ఆలోచించేది? నేను ఈ విషయాన్ని కొద్దిగా కొట్టవచ్చినట్లుగా చెపుతున్నాను, ఒక చిన్న సూక్ష్మదర్శినిలో చూస్తున్నట్లుగా, అందువల్ల అది కొంత పెద్దదిగా కనబడ వచ్చునని, కాని అది అదే విధంగా జరుగుతూ వుంటుంది. అది ఆ విధంగా ఉన్నంత కాలం, అసలైన చైతన్యానికి నీవు లక్షల మైళ్ళు దూరంగా ఉన్నట్లే. నీవు దానిని వెంటనే జరగనివ్వకుండా చేసి, క్షణాలలో వెనకడుగు వేసి, అవతలి వ్యక్తి స్థానంలో నిన్ను నీవు నిలబెట్టుకుని, అతనికి ఈ అనుభూతి ఎందుగు కలిగిందో అర్థం చేసుకుని, నీ బలహీనతను క్షణ కాలంలో దర్శించి, రెండింటినీ పోల్చి ఒక నిర్ణయానికి రావాలి: "తెలిసింది, అది

ఆ విధంగా ఉంది, అదీ అసలైన విషయం”. దానర్థం నీవు ఇంకా వెనుక ఎక్కడో చాలా దూరంలో ఉన్నట్టు. నీవు దానిని అప్రయత్నంగా తటాలున చేయగలిగి నప్పుడు, అది ఎక్కువ సమయం తీసుకోనప్పుడు, అది సహజమైన గమన మైనప్పుడు, అప్పుడు నీవు పురోభివృద్ధి చెందినట్లుగా నీవు సంతృప్తి చెంద వచ్చు.... నీకు రోజులో ఎన్ని సార్లు అనుభూతి ఉంటుంది? నీవు బహిరంగంగా తగాదాకు రాకపోయినప్పటికీ, ఎన్ని సార్లు, నీ తలలో ప్రతిక్రియ ఉంటుంది, సమచిత్తమనే మహా వివేకానికి బదులుగా తలలో ఏదో ఒకటి గెంతుతూ ఉంటుంది, అదే క్షణంలో విషయాలు జరుగుతుండగా, అది వాటిని చూస్తూ ఉంటుంది — అవి ఏ విధంగా జరుగుతున్నాయో, ఇదంతా ఎందుకు జరుగుతున్నదో అనే విషయాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ ఉంటుంది — వ్యక్తిత్వరహితమైనది అది చాలు, ఎల్లప్పుడూ చిరునవ్వు నవ్వ గలగటానికి, తీవ్రమైన ప్రతిక్రియ అనేది ఎన్నటికీ తలెత్తకుండా వుండటానికి, ఎన్నటికీ.

CWM 5:63-64

శత్రువును చూసి చిరునవ్వు నవ్వడం

మాతా, ఇక్కడ మీరు ఈ విధంగా చెప్పారు: “శత్రువును చూసి చిరునవ్వు చిందించడం అంటే అతడిని నిరాయుధుణ్ణి చేయటమే”. ‘చిరునవ్వు’ అంటే అర్థం ఏమిటి? ఒకరు శత్రువు తట్టు చిరునవ్వుతో వారిని చూడటం ఔచిత్యం కాదు కదా!

ఒకరు అట్లా చేయనే రాదు! ఇక్కడ నేను చెప్పింది ఒక అనుభవాన్ని. స్మృతి పథంలోని ఒక అనుభవాన్ని నేను సర్వ సాధారణమైన మాటలలో వ్యక్తీకరించాను. కాని ఒక వేళ, ఒకానొక ప్రత్యేకమైన క్షణంలో, ఒకరెవరైనా చాలా ప్రాణాంతకమైన దుష్టభావాలతో వచ్చినప్పుడు, అతడి యెడ చిరునవ్వు నవ్వగలిగితే, అతడు పూర్తిగా నిరాయుధు డవుతాడు, అతడిక ఎంత మాత్రం ఏమీ చేయలేడు. కాని వారు తప్పక చిత్తశుద్ధితో చిరునవ్వు నవ్వాలి. కేవలం పూర్తిగా పళ్ళు ఇకిలించడం కాని లేక కృత్రిమమైన చిరునవ్వు నవ్వడం గాని చేయ రాదు, (నవ్వు). నేను ‘నవ్వడం’ అనే దానిని ఒక విధంగా పూర్తి అర్థంలో వాడాను. నేను చెప్పదలచుకున్నది, ఒకరు తనపై తాను ప్రభుతను పాటించగలిగి, విషయాలకు అతీ

తంగా నుండగలిగి. పైనుంచి చూడగలిగిన ఉన్నతోన్నతమైన చైతన్యంలో — సర్వ సాధారణ మానవ చైతన్యానికి అత్యంత విపరీతంగా, అత్యంత నాటకీయం గా కనపడేది కూడా క్రూరతనపు చేష్టలుగా నిన్ను చిరునవ్వు నవ్వించే విధంగానే కనపడుతుంది. ఒకరు అటువంటి చైతన్యంలో ఉండి, ప్రతిదానికీ చిరునవ్వు నవ్వ గలిగినప్పుడు (ఎందువల్ల నంటే, ఒకరికి ప్రతి దానికి కారణాలు అవగతమౌతాయి, ఒకరు అన్ని విషయాలలోనూ పనిచేసే శక్తులను సైతం చూడ గలుగుతారు), ఒకరు ఆ చైతన్యంలో ఉండగలిగి, జురుగుతున్న దానికి చిరునవ్వు నవ్వ గలిగి తే, విషయాలు తక్షణమే మారిపోతాయి. ఇది కొంత బాహ్యంలోని, సామాజిక చిరునవ్వు లాంటింది మాత్రం కాకూడదు. అది తప్పక చైత్య అస్తిత్వం నవ్వే చిరునవ్వు.

CWM 5:369-70

అన్నింటినీ చిరునవ్వుతో చూడు

నీవు చెప్తావు, "నేను అట్లా ఉన్నాను, నేనా విషయంలో ఏమి చేయగలను? నేను మహా ప్రకృతి నుంచి వేరైపోయాను, ఆమె ఏ విధంగా చేయాలనుకుంటే నేను ఆమెను ఆ విధంగా చేయనిస్తాను, నేను ఈ మహా ప్రకృతిని కాను, నేను దివ్యపురుషుడను. ఆహా! ఆమె దారిన ఆమెను పోనీ; నా చేతిలో ఏముంది, నే నామెను మార్చలేను". ఇలా అనుకుంటే ఎంతో సౌకర్యంగా నుంటుంది. అందు వలననే జనులు దానిని అనుసరిస్తారు, ఎందువల్లనంటే వారు దివ్యపురుషుడిలో ఉన్నామని ఊహించుకుంటారు. కాని ఎంత చిన్న గాయానికైనా వారు తిరిగి వెనక్కి మహా ప్రకృతిలోకి పడిపోతారు. అప్పుడు వారు ఉద్రేకంతో ఊగిపోతారు లేదా నిరాశలో కూరుకు పోతారు లేదా జబ్బు పడతారు. దాని పర్యవసానం ఆ విధంగా ఉంటుంది.

కచ్చితంగా దివ్యపురుషుడితో ఇటువంటి తాదాత్మ్యతను పొంది, ఒక అత్యం త అసాధారణమైన వాతావరణాన్ని అన్ని వైపులా ప్రసరింప జేసిన ఒకరిని గురించి నేను విన్నాను; కాని అతడు భూప్రకృతిలో దేనినో మార్చాలని కోరుకునే ప్రమాద కరమైన విప్లవకారు లందరినీ పిలిచాడు, వారందరూ భూమి మీది విషయాలలో మార్పు కావాలని కోరుకున్నవారు — ఉదాహరణకు, బాధ లేకుండా పోవాలని

ఆ విధంగా ఉంది, అదీ అసలైన విషయం". దానర్థం నీవు ఇంకా వెనుక ఎక్కడో చాలా దూరంలో ఉన్నట్టు. నీవు దానిని అప్రయత్నంగా తటాలున చేయగలిగి నప్పుడు, అది ఎక్కువ సమయం తీసుకోనప్పుడు, అది సహజమైన గమన మైనప్పుడు, అప్పుడు నీవు పురోభివృద్ధి చెందినట్లుగా నీవు సంతృప్తి చెంద వచ్చు.... నీకు రోజులో ఎన్ని సార్లు అనుభూతి ఉంటుంది? నీవు బహిరంగంగా తగాదాకు రాకపోయినప్పటికీ, ఎన్ని సార్లు, నీ తలలో ప్రతిక్రియ ఉంటుంది, సమచిత్తమనే మహా వివేకానికి బదులుగా తలలో ఏదో ఒకటి గెంతుతూ ఉంటుంది, అదే క్షణంలో విషయాలు జరుగుతుండగా, అది వాటిని చూస్తూ ఉంటుంది — అవి ఏ విధంగా జరుగుతున్నాయో, ఇదంతా ఎందుకు జరుగుతున్నదో అనే విషయాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ ఉంటుంది — వ్యక్తిత్వరహితమైనది అది చాలు, ఎల్లప్పుడూ చిరునవ్వు నవ్వ గలగటానికి, తీవ్రమైన ప్రతిక్రియ అనేది ఎన్నటికీ తలెత్తకుండా వుండటానికి, ఎన్నటికీ.

CWM 5:63-64

శత్రువును చూసి చిరునవ్వు నవ్వడం

మాతా, ఇక్కడ మీరు ఈ విధంగా చెప్పారు: "శత్రువును చూసి చిరునవ్వు చిందించడం అంటే అతడిని నిరాయుధుణ్ణి చేయటమే". 'చిరునవ్వు' అంటే అర్థం ఏమిటి? ఒకరు శత్రువు తట్టు చిరునవ్వుతో వారిని చూడటం ఔచిత్యం కాదు కదా!

ఒకరు అట్లా చేయనే రాదు! ఇక్కడ నేను చెప్పింది ఒక అనుభవాన్ని. స్మృతి పథంలోని ఒక అనుభవాన్ని నేను సర్వ సాధారణమైన మాటలలో వ్యక్తీకరిం చాను. కాని ఒక వేళ, ఒకానొక ప్రత్యేకమైన క్షణంలో, ఒకరెవరైనా చాలా ప్రాణాం తకమైన దుష్టభావాలతో వచ్చినప్పుడు, అతడి యెడ చిరునవ్వు నవ్వగలిగితే, అతడు పూర్తిగా నిరాయుధు డవుతాడు, అతడిక ఎంత మాత్రం ఏమీ చేయలేడు. కాని వారు తప్పక చిత్తశుద్ధితో చిరునవ్వు నవ్వాలి. కేవలం పూర్తిగా పళ్ళు ఇకి లించడం కాని లేక కృత్రిమమైన చిరునవ్వు నవ్వడం గాని చేయ రాదు, (నవ్వు). నేను 'నవ్వడం' అనే దానిని ఒక విధంగా పూర్తి అర్థంలో వాడాను. నేను చెప్పదల చుకున్నది, ఒకరు తనపై తాను ప్రభుతను పాటించగలిగి, విషయాలకు అతీ

తంగా నుండగలిగి. పైనుంచి చూడగలిగిన ఉన్నతోన్నతమైన చైతన్యంలో — సర్వ సాధారణ మానవ చైతన్యానికి అత్యంత విపరీతంగా, అత్యంత నాటకీయం గా కనపడేది కూడా కు్రతనపు చేష్టలుగా నిన్ను చిరునవ్వు నవ్వించే విధంగానే కనపడుతుంది. ఒకరు అటువంటి చైతన్యంలో ఉండి, ప్రతిదానికీ చిరునవ్వు నవ్వ గలిగినప్పుడు (ఎందువల్ల నంటే, ఒకరికి ప్రతి దానికి కారణాలు అవగతమౌతాయి, ఒకరు అన్ని విషయాలలోనూ పనిచేసే శక్తులను సైతం చూడ గలుగుతారు), ఒకరు ఆ చైతన్యంలో ఉండగలిగి, జురుగుతున్న దానికి చిరునవ్వు నవ్వ గలిగి తే, విషయాలు తక్షణమే మారిపోతాయి. ఇది కొంత బాహ్యంలోని, సామాజిక చిరునవ్వు లాంటింది మాత్రం కాకూడదు. అది తప్పక చైత్య అస్తిత్వం నవ్వే చిరునవ్వు.

CWM 5:369-70

అన్నింటినీ చిరునవ్వుతో చూడు

నీవు చెప్తావు, "నేను అట్లా ఉన్నాను, నేనా విషయంలో ఏమి చేయగలను? నేను మహా ప్రకృతి నుంచి వేరైపోయాను, ఆమె ఏ విధంగా చేయాలనుకుంటే నేను ఆమెను ఆ విధంగా చేయనిస్తాను, నేను ఈ మహా ప్రకృతిని కాను, నేను దివ్యపురుషుడను. ఆహా! ఆమె దారిన ఆమెను పోనీ; నా చేతిలో ఏముంది, నే నామెను మార్చలేను". ఇలా అనుకుంటే ఎంతో సౌకర్యంగా నుంటుంది. అందు వలననే జనులు దానిని అనుసరిస్తారు, ఎందువల్లనంటే వారు దివ్యపురుషుడిలో ఉన్నామని ఊహించుకుంటారు. కాని ఎంత చిన్న గాయానికైనా వారు తిరిగి వెనక్కి మహా ప్రకృతిలోకి పడిపోతారు. అప్పుడు వారు ఉద్రేకంతో ఊగిపోతారు లేదా నిరాశలో కూరుకు పోతారు లేదా జబ్బు పడతారు. దాని పర్యవసానం ఆ విధంగా ఉంటుంది.

కచ్చితంగా దివ్యపురుషుడితో ఇటువంటి తాదాత్మ్యతను పొంది, ఒక అత్యం త అసాధారణమైన వాతావరణాన్ని అన్ని వైపులా ప్రసరింప జేసిన ఒకరిని గురించి నేను విన్నాను; కాని అతడు భూప్రకృతిలో దేనినో మార్చాలని కోరుకునే ప్రమాద కరమైన విప్లవకారు లందరినీ పిలిచాడు, వారందరూ భూమి మీది విషయాలలో మార్పు కావాలని కోరుకున్నవారు — ఉదాహరణకు, బాధ లేకుండా పోవాలని

లేదా చిట్టచివరికి మృత్యువు ఆవశ్యకత లేని విధంగా చేయాలని, ఒక పరిణామం — ప్రళయం లేని ఒక ప్రకాశవంతమైన పురోభివృద్ధి — జరగాలని కోరుకున్న వారు: "ఆహా! ఆ విధంగా ఆలోచించిన వారందరూ ప్రమాదకరమైన విప్లవకారులు. అవసరమైతే వారిని జైలులో పెట్టాలి!"

కాని ఒకరు ఒక గొప్ప యోగిగా తయారవకపోయినా కూడా వివేకవంతుల వ్వాలని ఆశిస్తే, వారు తప్పక ఈ విషయాల నన్నింటినీ ఒక చిరునవ్వుతో చూడ గలిగి, వాటి వల్ల ప్రభావితులు కాకూడదు. నీకు నీ సొంత అనుభవం ఉంటుంది; అది ఎంతగా నిజమవటానికి, పూర్తిగా సాకార మవటానికి సాధ్యమౌతుందో అంతగా ప్రయత్నించు. కాని ప్రతివారిని వారి సొంత అనుభవానికి వదలి వేయి.

CWM 8:62-63

దివ్యానుగ్రహం ప్రతి చోటా పని చేస్తున్నది

నేను ఈ విషయాన్ని చాలా సార్లు చెప్పాను. నీవు ఒక ప్రత్యేకమైన పరిస్థితుల కూడలిలో ఉన్నప్పుడు, కొన్ని సంఘటనలు జరిగి, అవి ఈ నీ కోరికను లేదా నీకు చాలా అత్యుత్తమమైనదానిని అనేక పర్యాయాలు వ్యతిరేకించి నప్పుడు, తరచుగా నీవు దానికి చింతించటం జరిగి, నీకు నీవు చెప్పుకుంటే, "ఆహా! ఇది మరొక విధంగా జరిగి ఉంటే, అది ఈ విధంగా లేదా ఆ విధంగా ఉన్నట్లైతే ఎంత బాగుండేది" అని. చిన్న విషయాలకు, పెద్ద విషయాలకు అదే ధోరణి.... ఆ విధంగా సంవత్సరాలు గడచిపోతాయి. సంఘటనలు కాలక్రమంలో వెల్లడి అవుతాయి. నీవు పురోభివృద్ధితో పాటు ఇంకా ఎరుకను పొందుతావు, ఇంకా బాగా అర్థం చేసుకో గలుగుతావు. అప్పుడు నీవు వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే, నీవు గమనిస్తావు — మొదట ఎంతో ఆశ్చర్యంతో, అటు తరువాత ఒక చిరునవ్వుతో — అవే పరిస్థితులు ఏవైతే నీకు పూర్తిగా గొప్ప విపత్కర మైనవిగా లేదా అనుకూలం కానివిగా కనిపించినాయో, అవే కచ్చితంగా నీకు అత్యుత్తమంగా జరగవలసినవిగా, నీవు ఏ విధంగా అభివృద్ధి కావాలో ఆ విధంగా పురోభివృద్ధి కావించటానికి తగినవిగా కనపడతాయి. నీవు లేశ మాత్రమైనా వివేకవంతుడవైతే నీకు నీవు ఈ విధంగా చెప్పుకుంటావు, "నిజంగానే, దివ్యానుగ్రహం 'అనంతం' అని.

కనుక, ఈ విధమైనవే ఎన్నో సార్లు నీ విషయంలో జరిగితే, మనిషి అజ్ఞానంతో అంధుడైనప్పటికీ, విషయాలు మోసపూరితంగా కనబడుతున్నప్పటికీ, దివ్యానుగ్రహం సర్వత్రా పని చేస్తూనే ఉంటుందని, ఫలితంగా ప్రతి క్షణం ఆ క్షణాలలో ప్రపంచం ఉన్న స్థితిలో ఏది అత్యుత్తమంగా జరగటానికి సాధ్యమో అదే జరుగుతుందని నీవు అర్థం చేసుకోవడం మొదలుపెడతావు. మన దృష్టి పరిమితమైన కారణంగా, లేదా మనం మన ఇష్టాయిష్టాల వలన గుడ్డివాళ్ళ మయినందు వలన, విషయాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయని వివేకించి తెలుసుకో లేకపోతాం.

కాని, ఒకరు దానిని చూడటం మొదలుపెడితే, వారు ఏదీ వర్ణించ లేనటువంటి ఒక అయోమయ స్థితి లోనికి ప్రవేశిస్తారు. కారణం, వారు కనబడుతున్న వాటి వెనుక ఈ దివ్యానుగ్రహాన్ని గ్రహిస్తారు — అనంతమైనది, అద్భుతమైనది, సర్వ శక్తివంతమైనది — అన్నింటినీ తెలిసినదీ, అన్నింటినీ వ్యవస్థీకరించేదీ, అన్నింటినీ అమర్చేదీ, మనలను ముందుకు మనం ఇష్టపడినా, పడకపోయినా, మనకది తెలిసినా లేక తెలియకపోయినా, పరమోత్కృష్ట లక్ష్యం వైపుకు మనల్ని నడిపించేది అనగా దైవంతో సమాగమం, దైవం గురించిన ఎరుక, ఆయనతో సంయోగం వైపు.

అప్పుడు ఒకరు దివ్యానుగ్రహం యొక్క దివ్యకర్మ, దివ్య సన్నిధిలో, ఆనందమయమైన, అద్భుతమైన, ఒక ఆశ్చర్యం గొలిపే శక్తి అనుభూతితో, అదే సమయంలో, ఎంత మాత్రం ఇక ఏదీ కదిలించ లేనటువంటి ప్రగాఢ విశ్వాసంతో, ఎంతో ప్రశాంతతతో, ఎంతో సంపూర్ణతతో జీవితం గడుపుతారు.

ఒకరు ఇటువంటి పరిపూర్ణంగా గ్రహించ గలిగి నటువంటి, పరిపూర్ణంగా దానికే అంటిపెట్టుకొని ఉండగలిగి నటువంటి స్థితిలో ఉన్నప్పుడు, దివ్యకర్మకు ప్రపంచ ప్రతిఘటన ఎంత మేరకు ఉంటుందో అంత మేరకు తగ్గించి వేస్తారు; ఫలితంగా ఇది దైవం యొక్క దివ్యకర్మకు ఒకరు అందించ గలిగిన అత్యుత్తమమైన సహకారం అవుతుంది. ఒకరికి దైవం ఏమి కోరుతున్నదో అవగత మౌతుంది, వారి యొక్క మొత్తం చైతన్యంతో ప్రభువు దివ్య ఇచ్ఛకు అంటిపెట్టుకుని ఉంటారు.

CWM 8:256-57

ప్రతిదానిని దయతో నిండిన చిరునవ్వుతో చూడు

ఒకరు కలహం లేకుండా జీవించడం సాధ్యమే. ఇది చాలా వింతగా అనిపిస్తుంది, కారణం, దానికి వ్యతిరేకంగా, విషయాలు ఉన్నటువంటి విధంలో జీవితం కలహించుకోవటానికే ఉన్నదనిపిస్తుంది. ఇద్దరు వ్యక్తులు కలసి ఉంటే, వారి ప్రధానమైన వ్యాపకం కలహమే ననిపిస్తుంది, ప్రత్యక్షంగా కానీ, పరోక్షంగా కానీ. నీవు ఎల్లప్పుడూ మాటలతోనే తగాదా పడవు, నీవు ఎల్లప్పుడూ ముష్టిఘాతాలతోనే ఘర్షణకు దిగవు — అదృష్టవశాత్తు — కాని నీవు అంతరంగంలో నిరంతరం చిరచిరలాడే కోపంతో ఉంటావు, కారణం, నీవు నీ చుట్టూ నీవు వాస్తవం చేసుకోవాలనుకొన్న పరిపూర్ణత కనపడదు, అది నీకు వాస్తవం చేసుకోవడం ఒక విధంగా కష్టంగా కనిపిస్తుంది — కాని ఇతరులు దానిని వాస్తవం చేసుకోవటం పూర్తిగా సహజమైన విషయమని నీవు అనుకుంటావు.

"వారు అలా ఎలా ఉండగలుగుతారు?.." నీవు నీలో 'ఆ విధంగా' ఉండకుండా ఉండలేక పోవటం ఎంత కష్టమో నీవు మర్చిపోతావు.

ప్రయత్నించు, నీకే తెలుస్తుంది.

ప్రతిదానిని దయతో నిండిన చిరునవ్వుతో చూడు, నిన్ను కోపానికి గురిచేసే వాటన్నింటిని నీకు ఒక పాఠంగా తీసుకో, నీ జీవితం ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంటుంది, ఇంకా ఎక్కువ సమర్థవంతంగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే నీ శక్తిలో అధికశాతం కచ్చితంగా నీలో వాస్తవం చేసుకోవాలనుకొన్న పరిపూర్ణత ఇతరులలో కనపడనప్పుడు వచ్చే కోపంతో వ్యర్థమై పోతూ ఉంటుంది.

CWM 10:22-23

మరొక విధంగా చూడటం

శ్రీఅరవిందులు ఆరోహణంలో ఉన్న అనుభూతి కలిగింది; అంతర్బుద్ధి మనస్సు చొచ్చుకుపోతూ ఒక రంధ్రాన్ని చేస్తూ, అతిమనస్సు తోటి సంపర్కం లోకి వస్తున్నది, కనుక అది వచ్చే విధానం అదన్న మాట, పాప్! (బిరడా తీసినప్పుడు వచ్చే ధ్వని), తలపులో ఒక పేలుడు సంభవించినట్లుగా, తరువాత

ఆయన ఈ విషయాలు వ్రాసారు. నీవు ఆ గమనాన్ని అనుసరిస్తే, నీకు మూలం తెలుస్తుంది.

స్పష్టంగా ఆయన అన్నదాని ఉద్దేశం, 'తప్పని' అనేది లెక్కించ లేనటువంటి, అనంతమైన సంభావ్యతలలో ఒకటి అనేది. 'అనంతం' అంటే అర్థం సంభావ్యతకు పూర్తిగా సాధ్యం కానిదంటూ ఏదీ ఉండదు అని. కాబట్టి, అందులో తప్పు ఎక్కడ సరిగ్గా సరిపోతుంది? మనం దానిని తప్పు అని పిలుస్తాం, కాని అది పూర్తిగా అభిప్రాయం మీద ఆధారపడింది. మనం అంటాం, 'ఇది తప్పు' అని — దేనితో సంబంధించి? 'ఇది నిజం' అనే దానితో పోల్చినటువంటి మన న్యాయనిర్ణయం అది, కాని కచ్చితంగా ప్రభువు న్యాయనిర్ణయంతో పోల్చినది మటుకు కాదు, కారణం అది ఆయనలో భాగం కాబట్టి!

అతి కొద్ది మంది మాత్రమే ఈ విధమైన విస్తృతపరచే అవగాహనను తట్టు కోగలరు.

ఇప్పుడు నేను ఈ విధంగా చూస్తున్నప్పుడు '(శ్రీమాత తన కన్నులు మూస్తారు), అక్కడ ఒకే సమయంలో రెండు విషయా లున్నాయి: ఈ చిరు నవ్వు, ఈ సంతోషం, ఈ నవ్వు అక్కడ ఉన్నాయి, ఎటువంటి ప్రశాంతత! ఎటు వంటి సంపూర్ణత, ప్రకాశం, పూర్ణ ప్రశాంతత. అందులో ఇక ఎటువంటి ఘర్షణలు లేవు, ఇక ఎటువంటి వైరుధ్యాలు లేవు. అది ఒకే ఒక్క ప్రకాశవంతమైన సామ రస్యత — అయినప్పటికీ తప్పు, బాధ, దైన్యం అని మనం పిలిచే ప్రతిదీ, ప్రతి దీ అక్కడ ఉంది. అది దేనినీ పరిహరించదు. అది మరొక విధంగా చూడడం.

CWM 10:149-150

ప్రతిదానినీ ఎంతగానో సరళం చేసే ఆ దివ్యమందహాసం

నిన్న ఒకరెవరో నాకు వ్రాసిన దానిలో నన్ను అడిగారు, "ఆఖరున, దైవం అంటే ఏమిటి?" నేను సమాధానం ఇచ్చాను. నేను అతనికి సహాయపడే ప్రత్యు త్తరం ఇస్తున్నానని చెప్పాను, కాని అటువంటివి, అన్నీ మంచివే అయినవి, ఒక వంద ఉండగలవు, ఒకదాని కంటే మంచిది మరొకటి.

"దైవం జీవించ వలసింది, కాని నిర్వచించ గలిగేది కాదు".

దానిని నేను మరి కాస్త జత కలిపాను: కాని నీవు నాకు ఆ ప్రశ్న వేసావు, నా

Smile of Nature

Nature rejoices in her beauty.

తనను దెబ్బ కొట్టినవాని యెడల, తనను ఆరాధించినవాని యెడల సమమైన ప్రేమను సర్వావస్థలలో ప్రసరింప జేయడం అనేది దైవ సంకేతమని శ్రీఅరవిందులు మనకు తెలియ జేస్తున్నారు — మానవజాతి కదెంత మహత్తరమైన బోధన.

CWM 10:295-96

శ్రీమాత

స్వేచ్ఛానువాదం: కె. వి. రావు

సమాధానం: "దైవం అనేది పరిపూర్ణత యొక్క సంపూర్ణత, ఉన్నవాటన్నింటికీ శాశ్వతమైన మూలం, దేని గురించి అయితే మనం క్రమేణా ఎరుకలోకి వస్తామో, అది శాశ్వతత్వ మంతటి నుంచి నిరంతరంగా తానే అయి ఉన్నటువంటిది." ఒకసారి నాకెవరో ఇది కూడా చెప్పారు, అది అతడికి కేవలం అచింత్యమైనదని. అప్పుడు నేనతనికి సమాధానం ఇచ్చాను: "కానే కాదు! అది నీకు ఏ సహాయమూ చేయదు. నీవు కేవలం అంతా దైవమేనని తలచావు (మహోన్నతంగా, అవును), మన మందరం మన అత్యున్నతంలో తయారు కావాలని అనుకొనే అత్యంత ప్రకాశవంతమైన ఆకాంక్ష. మన మందరం పరిణమించాలని కోరుకొనేది, ఆ దైవంగా అవాలని."

అతడెంతో సంతోషించాడు, అతడు నాతో చెప్పాడు, "ఓహ్! ఆ విధంగా అది తేలిక అయింది!"...

అదే సమయంలో ఈ దృష్టి ఆ 'ఏదో ఒక దాని' వైపు పడినప్పుడు, దానికి నిర్వచనం అవసర మౌతుంది, అక్కడ అంతటా ఒక గొప్ప నిశ్శబ్దం, ఒక గొప్ప ఆకాంక్ష (జ్వాల పైకి లేస్తున్న సంజ్ఞ), ఈ ఆకాంక్ష చేపట్టిన అన్ని రూపాలు. అది చాలా ఆసక్తిదాయకం.... పుడమి ఆకాంక్ష గాథ.... ఒకరు దానిగా కావాలని కోరుకొనే అద్భుతమైనటువంటి ఆ తెలియనిదాని వైపుకు.

ఇక ప్రతివారు — ఎవరైతే సమాగమానికి విధి నిర్దేశితులో — వారు తమ నిరాడంబరత్వంలో తాము ఏ వంతెన నైతే దాటిపోయారో, కేవలం ఉన్నది అది ఒక్కటేనని తలుస్తారు. ఫలితం: మతాలు, తాత్త్వికి పద్ధతులు, సిద్ధాంతాలు, సూక్తులు — యుద్ధం.

మొత్తంగా చూస్తే అది ఎంతో ఆసక్తిదాయకం, చాలా ఆహ్లాదకరం, ఒక దివ్య మందహాసం చూస్తుంది. ఓహ్! ఈ దివ్య మందహాసం... అది చూస్తుంది. ఈ దివ్య మందహాసం, అది చెప్తున్నట్లుగా ఉంది, "నీవు ఎంతో సంక్లిష్టం చేశావు కాని అది ఎంతో సరళం కాగలదు!"

దీనిని సాహిత్యపరంగా వ్యక్తీకరించాలంటే, ఒకరు ఈ విధంగా చెప్పవచ్చు:

"అన్ని సంక్లిష్టతల్లా అంత సరళమైనదానికి: తనకు తాను కావటానికి".
CWM 11:64-65

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ఆనందంగా ఉండుట

ఆనందంగా, సంతోషంగా ఉండడంలో ఆధ్యాత్మికంగా తప్పు లేదు; కానీ అదే సరియైనది.

ఆకాంక్షలు, పోరాటాల గురించి చెప్పాలంటే పోరాటాలు వాస్తవంగా పురోగమించడానికి అత్యవసరం కాదు. కాని చాలా మంది వీటికి అలవాటు పడ్డారు. వీరి కాలమంతా పోరాటాలే తప్ప ఇంకేమీ ఉండదు. అది కోరుకో తగ్గది కాదు. సూర్యకాంతి ప్రసరించే దానితో పాటు విచారగ్రస్థ దారి కూడా వున్నది. వీటిలో – శ్రీమాతపై సంపూర్ణ విశ్వాసం, నమ్మకంతో ముందుకు పోయేది మంచిది. దేని గురించి భయం, విచారం లేని దారి ఇది. తేజోమయమైన ఆకాంక్ష, పూర్తి విశ్వాసం, నమ్మకం, సంతోషంతో కూడిన ఆకాంక్ష అవసరం. ఆటంకాలు ఎదురైతే, వాటిని కూడ చిరునవ్వుతో ఎదుర్కోగలం ఈ దారిలో.

*

నీవలా ఆనందంగా ఎల్లప్పుడూ ఉండాలని మేము కోరుకుంటాం – నీలో ఉన్నది

నీ బలహీనతలతోనే సతమతమయ్యే ఓ మూర్ఖుడా, భగవంతుని ముఖాన్ని నీ నుంచి భక్తితో కూడిన భయంతో కప్పివేయవద్దు, దీనంగా యాచించే బలహీనతతో ఆయనను సమీపించవద్దు, బాగా చూడు! నీవు ఆయన ముఖంలో గంభీరమైన చక్రవర్తిని, ధర్మాధికారిని చూడబోవటం లేదు, కాని దివ్యప్రేమికుడి చిరుమందహాసాన్ని చూస్తావు.
CWM 10:355

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

మానసిక ఆనందమే. ఎటువంటి కష్టాలొచ్చినా, తప్పకుండా అది నిన్ను ముందుకు తీసికెళ్ళి గమ్యానికి చేరుస్తుంది. ఎప్పుడైతే ఒక సాధకునికి ఈ ఆనందం స్థిరంగా ఉంటుందో అతడు అతి ఘోరమైన కష్టాలను కూడ దాటి ఉంటాడని, అతడు భద్రమైన దారిలో స్థిరంగా ఉన్నాడని మనకు తెలుసు.

*

హాస్యమాడడంలో ఉండే ఆనందం, ఉల్లాసం ప్రాణికమైనది. అలా ఉండ కూడదని కాదు కాని, ఇంకా లోతైనా ఆంతరంగిక ఆనంద మొకటి ఉన్నది, అదే సుఖ హాస్యం. అదే ఆనందానికి ఆధ్యాత్మిక చిహ్నం.

*

అంతర ఆనందం ఉల్లాసం సహాయపడ్తుంది. కాని ఈ తేలిక పాటి హాస్యం ఉపరి తలం పైకి వచ్చే ప్రాణిక బుడగల వంటిది. సాధారణ జీవితంలో అది వుండ తగ్గదే కానీ ప్రాణిక శక్తిని వృథా చేస్తుంది.

CWSA 31:173:174

శ్రీఅరవిందులు

ఆటంకా లెదురైనప్పుడు ఆనందంగా కాపాడుకో

అనేక విషయాలు జరుగుతాయి. మధ్యలో హఠాత్తుగా ఒకరు అనుకుంటారు, తాను ఆటంకాలను దాట గలిగానని. నేనంటాను అనుకుంటారు అని. ఎందుకంటె అతడు దానిని దాట గలిగినా, పూర్తిగా దాట లేదని. ఒక చిన్న ఉదాహరణ చెప్తా. ఒకరు కనుగొన్నారు, తన ప్రాణికం అదుపు చేయ వీలుబడదని, అదుపులో లేదని, అది ప్రతి చిన్న విషయానికి అకారణంగా, తీవ్రంగా కోపగించుకుంటుందని. అప్పుడు అతడు దానికి బోధించ ప్రారంభిస్తాడు. ఆ ధోరణిలో కొనసాగ కూడదని, ఉద్రేకపడ వద్దని, నిదానంగా ఉండమని జీవితంలో వచ్చే కష్టాలకు తీవ్రంగా ప్రతిస్పందించకుండా, ఓర్పుతో భరించాలని, కోపగించుకో కూడదని. ఈ పనిని అతడు 'ఆనందంగా' చేయగల్గితే, అది వెంటనే సద్దు మణుగుతుంది. (ఇది జాగ్రత్తగా గమనించండి, ముఖ్యంగా ప్రాణికంతో వ్యవహరించేటప్పుడు, నిదానంగా, ఆనందంగా ఉండాలి. లేకపోతే చిక్కులలో పడతావు.) ఒకరిలో కోపం తీవ్రమవడం చూసి నప్పుడు, రెండవవారు నిదానంగా, ఆనందంతో నవ్వడం ప్రారం

భించాలి. అలా కాకుండా, నిస్పృహ చెంది, "నే నెంత ప్రయత్నించినా కథ మళ్ళీ మొదటికి వచ్చింది", అని అనుకో కూడదు. "అతడు ఇంకా దాని తుది చూడలేదు, చూడు నీ వెంత పరిహాసాస్పదంగా ఉన్నావో నీకు తెలుసు. అలా కోపగించడం ప్రయోజనకరమా?". ఈ పాఠం ఆనందంగా నవ్వుతూ ఇవ్వాలి. నిజంగా, కొంత సేపు తర్వాత అతడు కోపం మానుకుని స్థిమిత పడ్తాడు. అప్పుడు కొంత నెమ్మది పడి, ఆటంకాన్ని అధిగమించానని అనుకుంటాడు. ఎట్టకేలకు ఫలితం దక్కిందని భావిస్తాడు. "నా ప్రాణికం నన్ను ఎంత మాత్రం చికాకు పర్చదు, కోపగించదు, అంతా బాగుంది." కాని ఆ మరుసటి రోజు అతడు మళ్ళీ ఉద్రేక పడతాడు. ఇక్కడే అతడు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అతడు అనకూడదు, "ఉపయోగం లేదు. నే నేమీ సాధించలేను. నా ప్రయత్నాలన్నీ వ్యర్థం, అంతా మిధ్య, ఇది అసంభవం" అని. దీనికి వ్యతిరేకంగా అతడు అనగల గాలి ఇలా, "నేను తగినంత జాగ్రత్తగా లేను." అతను చాలా కాలం వేచి ఉండాలి ఇలా చెప్పగల్గడానికి, "అది జరిగింది, పూర్తి అయింది" ఒక్కోసారి చాలా సంవత్సరాలు వేచి ఉండాల్సి వస్తుంది.

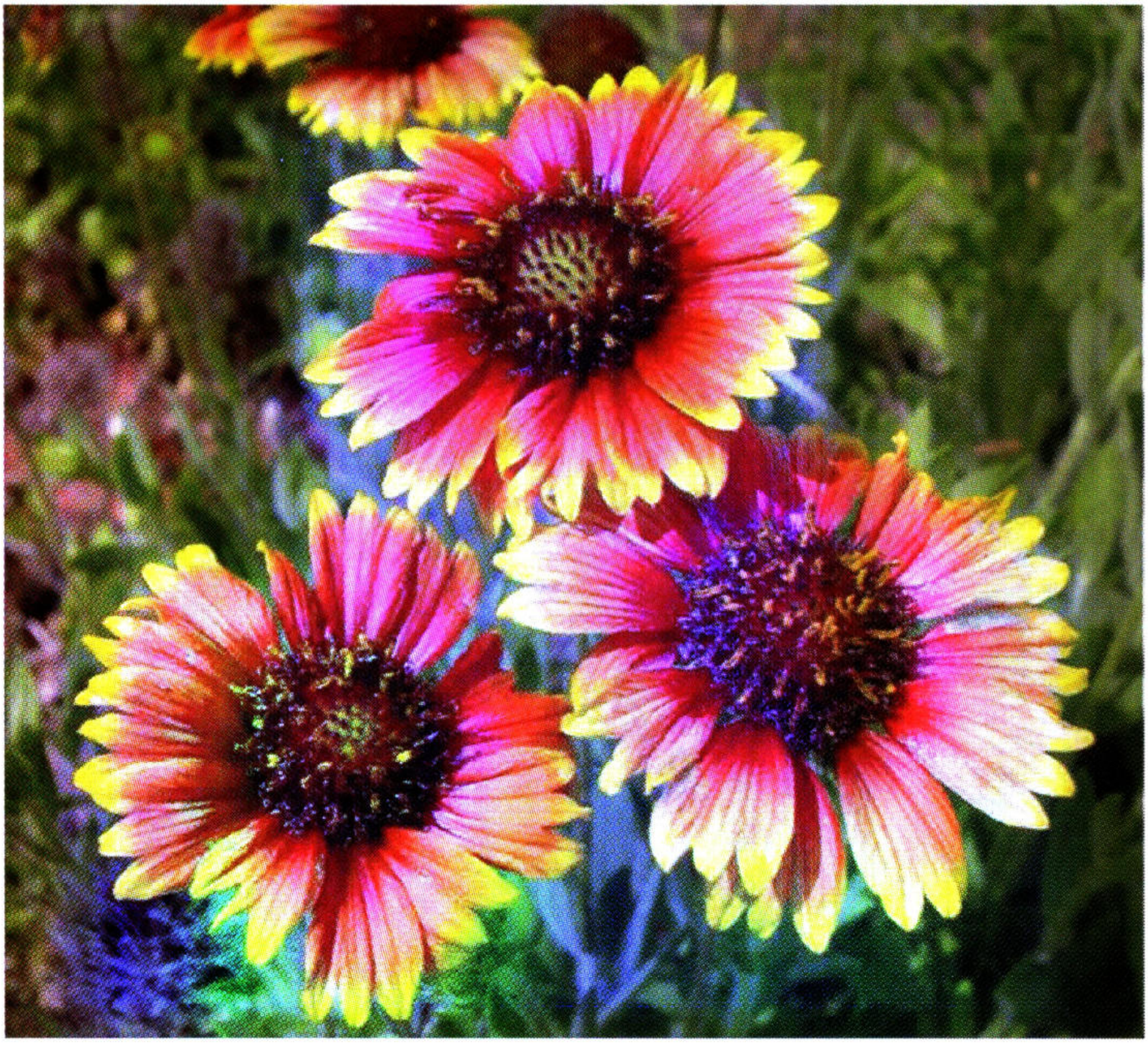
హాస్యభరిత అంతరంగం నిలుపుకో

సాధారణంగా, ఎంతో పురోగతి ఒక వైపు సాధించి నప్పటికి, రెండో వైపు అంతా కొట్టుకు పోతుంది దుష్టశక్తుల దాడి వల్ల. అందుచే ఎంత ఎక్కువ పురోగతి సాధిస్తే, అంత ఎక్కువ జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ముఖ్య లక్షణం ఏది అంటే, 'ఓర్పు పట్టుకు వ్రేలాడడం, అంతరంగంలో మంచి హాస్యం'. ఇది నీకు సహాయపడ్తుంది, నిరుత్సాహ పడకుండా, క్రుంగిపోకుండా, చిరునవ్వుతో కష్టాల నెదుర్కోడానికి. ఈ విషయం వ్యక్తపరచే ఒక ఇంగ్లీషు పదం వుంది 'cheerfulness' (ఆనందంగా ఉండుట). దీనిని నీలో నిలుపుకో గలిగితే, ఆ కాంతిలో నీ పురోగతిని నిరోధించే చెడు ప్రభావాలను నిరోధించగలవు, బాగా పోరాడగలవు.

CWM 8:23

శ్రీమాత

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

Cheerfulness

A joyful smile of nature.

ఆనందంగా ఉండడం, సాధనకు ఉప్పు వంటిది. దిగులుగా ఉండడం కంటె ఇది వేయి రెట్లు మెరుగైనది.

*

ఇంకా ఎక్కువ ఆనందంతో, ఆత్మస్థైర్యంతో ఉండాలి. లైంగిక వాంఛ, సందేహం వంటివి ఉన్నాయి, నిస్సందేహంగా. కాని దైవం కూడా నీలో ఉన్నాడు. కళ్ళు తెరిచి చూడు. మళ్ళీ మళ్ళీ చూడు — తెర తొలగే దాకా — అతనిని లేదా ఆమెను, చూసే దాక.

CWSA 31:173

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

"ఇవిగో తీసుకోండి — పువ్వులు, ఆశీర్వచనములు, దివ్యప్రేమ చిరునవ్వులు! అవి పక్షపాతం లేనివి, వికర్షణ లేవిని. ఇవి ప్రవహిస్తున్నాయి అందరి వైపు ఉదారంగా, ఇష్టతలను తన అద్భుత కానుకలను ఎన్నడూ వెనుకకు తీసుకోకుండా."

శ్రీమాత కాలాతీత శ్రీమాత, ఆనంద పారవశ్యంలో చేతులు చాచుతోంది ప్రపంచం వైపు వెదజల్లుతోంది ఆపు లేని తన స్వచ్ఛాతి స్వచ్ఛమైన ప్రేమ తుషారాన్ని.

CWM 1:367

శ్రీమాత

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

చిరునవ్వును చెదరిపోనీయ వద్దు

స్వాతిశయ భావన

తనను తాను చిత్తశుద్ధితో నిర్మొహమాటంగా, నిశితంగా పరిశీలించుకొంటే, కోరికలతో కలుషితంగాని విషయాలు, చేతన కదలికలు అతి కొద్దిగానే వున్నాయని చాలా త్వరగా గ్రహిస్తాడు. ఎంతో ఉన్నతమైన విషయం అని నీ వనుకొన్న దానిలో కూడా, యెప్పుడూ... కాదు, యెప్పుడూ కాదు, కాని చాలా తరచుగా ఒక కోరిక కలగలసిపోయి వుంటుంది. అది తాను గొప్ప అనే భావానికి, ఒక రక మైన ఆత్మ-సంతృప్తికి నేను యెంతో కొంత అధికుడననే సంతృప్తికి చెందిన కోరిక.

తమ పొరుగువారిని ఆశ్చర్యపడేటట్లు చేయడానికీ, యితరుల మీద పెత్తనం చెలాయించడానికి, యితరులు తమను బాగా మెచ్చుకొని గౌరవిస్తారనే వుద్దే శ్యంతో, యోగు లవ్వాలని కోరుకొనే వారి కంటె వీళ్ళు చాలా మెరుగు. యదా ర్థంగా, అసలు కల్మషం లేని శుద్ధమైన విషయాలు యెన్ని వున్నాయి? శుద్ధ ఆకాంక్ష గలవి? నీవు యిప్పటికే చాలా ఉన్నత స్థాయికి, నేను చెప్పిన స్థాయికి చేరుకొని వుంటావు. అచటి నుండి నిన్ను నీవు చిరునవ్వుతో పరికించుకోగల స్థాయి అది, కొంచెం వ్యంగ్య దరహాసంతో పరికించి, చాలా చిన్నవాడినని చాలా చాలా చిన్నవాడినని, యెంతో అల్పుడనని, యేమాత్రం ప్రాముఖ్యత లేనివాడి నని, యెంతో బుద్ధి తక్కువ వాడినని సంవేదనకు లోనవుతావు. ఆ తరువాత విషయాలు మెరుగవుతాయి. కాని ఆ చలనాలన్నీ, ఎప్పుడూ తమ చుట్టూనే తిరుగుతూ యెంత కాలం నుంచి వుంటున్నాయో! ఈ జగత్తులో ముందుకు గెంతుతూన్నట్లు ఒక్కసారిగా మొదలుపెడ్తావు. చాలా చిన్న ఫలితాన్నాశిస్తూ, ఒక అల్ప సంతృప్తి కోసం, చాలా కొద్ది సంతృప్తి కోసం నీ చుట్టూ నీవు తిరుగు

> చిరునవ్వు చిందించలేని ఒక భగవంతుడు యీ హాస్యమయ జగత్తును సృజించ లేడు.
>
> *CWM 10:345* — శ్రీమాత

తుంటావు. అది నీ ఆత్మ-స్తుతికి సంబంధించినదే అయ్యుండవచ్చు. "ఓహ్! యెంత మంచి ఆకాంక్ష నాది!" అనే సంతృప్తి, అయినా సరే ఆశిస్తావు!

CWM 6:337-38

కోపమెప్పుడూ ఒక బలహీనతకు చిహ్నం

అలజడి, హింస, కోపం, యివన్నీ యెప్పుడూ, యెట్టి మినహాయింపు లేకుండా, బలహీనత చిహ్నాలే. ముఖ్యంగా తాను మాట్లాడేటపుడు, అనగూడని విషయాలు అంటూ పోతుంటే, అది నిజంగా ఒక భయంకరమైన మానసిక చిహ్నం — మానసికము, ప్రాణికమైనది — భయంకరమైనది. ప్రపంచంలోని దూషణ లన్నింటినీ నీవు విని వుండవచ్చు, పలు విధాలైన మతిలేని మాటలు జనం నీతో పలికి వుండవచ్చు, నీవు బలహీడుడివి గానట్లైతే, బయటకు కన్పించేటట్లు చిరునవ్వు నవ్వకపోయినా — ఎందుకనంటే యెప్పుడూ చిరునవ్వు నవ్వుతూండడం కూడా మంచి లక్షణం కాదు — నీ లోలోపలే నవ్వుకుంటూ వుంటావు. అది అలా సాగి పోతుంది, అది నిన్ను తాకనే తాదు.... మామూలుగా, యిక్కడ అనుకొన్నట్లుగా, నీ మనసును ప్రశాంతంగా వుంచడాన్ని అలవాటు చేసుకొంటే, నీ లోలోపల సత్యాన్ని గ్రహించగలగి వుంటే, దేనినైనా వినగలుగుతావు. అది నీలో ఒక కంపనం బోలిన దాన్ని గూడా పుట్టించ లేదు, అంతా ప్రశాంతంగా, నిశ్చలంగానే వుండి పోతుంది. మనం ఓ క్షణం క్రింద చెప్పుకొన్న సాక్షి భావన వుంటే జరుగుతున్న హాస్య నాటకాన్ని చూచి, తప్పుకుండా నవ్వుకొంటావు.

తన కోపాన్ని, ద్వేషాన్నంతా నీ మీదకు చిమ్ముతున్న యితర వ్యక్తి నుండి వచ్చే కంపనాలను గనుక నీవు సంవేదిస్తే — మొదట్లో అదే జరుగుతుంది — తరువాత అకస్మాత్తుగా నీ నుండి ప్రతిస్పందన వుంటుంది. అప్పుడు నీవే స్వయంగా కోపానికి లోనవడం మొదలైతే కచ్చితంగా అతని లాగానే నీవూ బలహీనుడవు అవుతాయి.

CWM 6:372-73

రచ్చ చేయగూడదు

ఒక విషయం మీద, సరియైన, దృఢమైన, స్పష్టమైన, కచ్చితమైన భావం

యేర్పరచుకోవడంలో విజయం సాధించాలనుకొంటే, నీవు కృషి చేయాలి, నిన్ను నీవు కూడదీసుకోవాలి, స్థిరంగా వుండాలి, యేకాగ్రత వహించాలి. ఇది మొదటి సారైతే, అక్షరాలా అది నీకు కష్టం అనిపిస్తుంది, అలసిపోయేటట్లు చేస్తుంది! దాన్ని నీవు అలవాటుగా చేసుకోకపోతే నీ జీవితమంతా యెటువంటి నిర్ణయాలు చేయలేని స్థితిలోనే గడిచిపోతుంది. లౌకిక వ్యవహారం దగ్గర కొచ్చేటప్పటికి నీవు — ఏదెలా వున్నా అనేక సమస్యలను పరిష్కరించవలసి వస్తుందెవరికైనా — చాలా వ్యావహారికమైన వాటిని పరిష్కరించవలసి వస్తుంది. సమస్యకు సంబంధించిన ముఖ్యమైన అంశాలను తీసుకోవడానికి బదులు వాటన్నింటినీ ఒకదాని కొకటి ముఖాముఖిగా చూడడానికి బదులు, సమస్యను ప్రతి వైపు నుండీ చూడడానికి బదులు, చూచి సమస్యకు అతీతంగా వెళ్ళి పరిష్కారాన్ని చూడడానికి బదులు, అస్థిరమైనదాని అజ్ఞానపు సుడులలో చిక్కుకొని కొట్టుకు పోతుంటావు. అనేక సాలె పురుగులు నీ బుర్రలో యిటూ, అటూ పరుగులు పెడ్తున్నట్లుగా వుంటుంది — కాని అసలు పరిష్కారాన్ని నీవు కనుగొనలేక పోతావు.

నేను చాలా మామూలు విషయాలను గురించే మాట్లాడుతున్నాను. ప్రపంచ విధిని గాని, మానవజాతి విధిని గాని లేక ఒక దేశం విధిని గాని నిర్ణయించడం గురించి కాదు, అటువంటి వేటిని గురించి కాదు.

నీ దైనందిన జీవిత సమస్యల గురించే మాట్లాడుతున్నాను. అవి నీకు అయోమయంగా కన్పించవచ్చు.

ఈ అయోమయాన్ని తొలగించుకోవాలనే నీ కిదంతా చెప్తున్నాను. నీ మస్తిష్కం ఒక రూపాన్ని సంతరించుకొంటున్నపుడు "అటువంటి లక్షణాలు, అలవాట్లచే అది తయారవ్వకుండా, దానికి కొంచెం కచ్చితత్వా న్నివ్వడం కోసం, సునిశిత త్వాన్ని, సావధానం కాగల సామర్థ్యాన్ని, దేన్నైనా యెంచుకొనడాన్ని, నిర్ణయిం చడాన్ని, విషయాలను ఒక పద్ధతిలో పెట్టడాన్ని అలవాటు చేయడం కోసం ప్రయ త్నించు, నీ హేతుబుద్ధి నుపయోగించడానికి ప్రయత్నించు."

నిజమే! మనిషికిగల అత్యున్నత సామర్థ్యం హేతుబుద్ధి కాదనేది అందరికీ బాగా తెలిసిన విషయమే. ఆ బుద్ధిని దాటి పోవాలి, కాని అది నీకు లేకపోతే నీ జీవితం పూర్తిగా అస్తవ్యస్త జీవితం అవుతుంది. సహేతుకంగా ఎలా మెలగాలో నీకు తెలియదు. అత్యల్ప విషయం గూడా నిన్ను కలచి వేస్తుంది. కారణం

కూడా తెలియదు, దాన్నెలా చక్కదిద్దుకోవాలో అంత కన్నా తెలియదు. తమలో క్రియాపరమైన, స్పష్టమైన హేతుబుద్ధిని స్థిరంగా నిలబెట్టుకొన్న వారెవరైనా, సర్వ విధ దాడులను, భావావేశపరమైన మరే విధమైన కష్టాలనైనా యెదుర్కో గలుగుతారు. ఎందుకనంటే వీటన్నంటితో తయారైందే జీవితమంటే — అసహ్యా కరమైన, నిరాశా నిస్పృహలు – అవి అల్పమైనవే, కాని వాటిని అనుభూతి చెందే వానిని బట్టి వాటి తీవ్రత వుంటుంది. కాబట్టి అవి అతనికి పెద్దవిగా కన్పి స్తాయి, ఎందుకనంటే అవి అతని స్థాయిని బట్టి ప్రభావం చూపుతాయి గదా! హేతుబుద్ధి కొంచెం వెనుదగ్గి, అన్నింటి వైపూ చూచి "ఓహ్! అటువంటి చిన్న విషయాలకు అంత రచ్చ చేసి వుండ గూడదు" అని చిరునవ్వుతో చెప్తాడు.

CWM 8:182-83

స్వేచ్ఛ: ప్రేమ

"నేను స్వతంత్రంగా జీవించా లనుకొంటున్నాను! నేను స్వేచ్ఛా జీవిని, నేను స్వతంత్రుడ నైనప్పుడే, మనగలను" అని అన్న ఒక వ్యక్తికి, ఒక ఋషి, గుప్తజ్ఞాని అయన పాత కాలం వ్యక్తి యిచ్చిన ఒక చక్కటి సమాధానం ఈ సందర్భంగా నాకు గుర్తు కొస్తోంది. అతడు చిరునవ్వుతో "అయినప్పుడు, నిన్నెవరూ ప్రేమించరు, ఎందుకనంటే నిన్నెవరైనా ప్రేమిస్తే, నువ్వు వెంటనే ఆ ప్రేమ మీద ఆధార పడిన వాడి వవుతావు."

అదో చక్కని సమాధానం. ఎందుకనంటే యేకత్వానికి దారి తీసేది ప్రేమ, ఆ యేకత్వమే స్వేచ్ఛకు యధార్థ రూపం. తమకు స్వేచ్ఛగా వుండే హక్కున్న దనే వంకతో, తమకు స్వాతంత్ర్యం కావాలని యెవ రనుకొంటారో వాళ్ళు యీ యధార్థమైన స్వేచ్ఛకు పూర్తిగా వెన్ను చూపుతున్నారన్న మాట, ఎందు కనంటే వాళ్ళు ప్రేమను తిరస్కరిస్తున్నారు.

ఈ వికృతి ఒక నిర్బంధం ఫలితంగా తయారైంది.

బలవంతం చేసినందు వల్ల ప్రేమించ రెవ్వరూ. బలవంతం చేస్తే నీవు ప్రేమించవు, ప్రేమించినా అది ప్రేమ అవదు. అందుచేత వత్తిడి చోటు చేసు కొన్న వెంటనే, అది అసత్యం అవుతుంది. ఆంతర అస్తిత్వపు చలనాలన్నీ అప్రయ త్నంగా జరిగేవిగా అవ్వాలి. అప్రయత్నంగా జరగడ మనేది ఆంతరిక సామ

రస్యత, అవగాహనల వల్ల ప్రాప్తిస్తుంది — స్వచ్ఛందమైన ఆత్మసమర్పణ ద్వారా — లోతైన సత్యం దగ్గరకు, దైవికమైన మూలము, గమ్యము దగ్గరరు తిరిగి చేరుకొన్నందువల్ల ప్రాప్తిస్తుంది.

CWM 9:51-52

ఇష్టాయిష్టాల నధిగమించటం

దాదాపు, ప్రాథమికంగానే చెడ్డవైన కొన్ని స్వభావాలు, జన్మతః మోసం చేసేవి, అపకారం చేయాలని చూచే జీవులు కొన్ని వున్నాయి. తార్కికంగా పరిశీలిస్తే ఎవరైనా సరే, వికృతం గాకుండా, అతి సజహంగా, జంతు సహజ స్వభావంతో వుంటే — ఎందుకంటే ఈ విషయంలో అవి మనుష్యుల కన్నా చాలా ఉత్తమమైనవి, వికృతత్వం మానవ జాతితోనే మొదలైంది — అపుడతడు ప్రాథమికంగా అపకారం కలిగించేదాని నుండి ప్రక్కకు తొలగి నిలబడినట్లు, తనను తాను దాని దారి నుండి ప్రక్కకు తొలగించుకొని నిలబడ్తాడు. కాని సంతోష మేమిటంటే, యిలా జరిగే సంఘటనలు అరుదు. జీవితంలో మామూలుగా యెదు ర్కొనేవి ఒక విధమైన సమతుల్యత గల, చాలా కలగాపులగపు స్వభావం కలిగి వుంటాయి, అంటే శుభాశుభాలకు మధ్య సమతుల్యత అని చెప్పవచ్చు. అదీ గాక ఒకరు శుభాశుభ సంబంధాలను రెండింటినీ కూడా ఆశిస్తూండవచ్చు. గాఢ మైన అయిష్టతను సంవేదించాల్సిన కారణం కూడా లేదు. ఎందుకనగా తనలో కూడా అవన్నీ కలిసే వున్నాయి గదా (నవ్వుతూ) ఒకరి నొకరు యిష్టపడితేనే గదా కలుసుకొనేది.

పిశాచాల్లాంటి వాళ్లు కొంతమంది వుంటారని కూడా అన్నారు. వాళ్ళొక వ్యక్తి దగ్గర కొచ్చినప్పుడు, అప్రయత్నంగానే అతని ప్రాణిక శక్తిని, ఊర్జాన్ని పీల్చి వేస్తారు. అటువంటి వాళ్ళతో పెద్ద ప్రమాదమని, జాగ్రత్తగా వుండాలి. అటువంటి వాళ్ళు లేరని గాదు, కాని తరచుగా తటస్థపడరు. అదీ గాక, అటువంటి వాళ్ళు తారసిల్లినపుడు వాళ్ళ నుండి దూరంగా పారిపోవాలనీ అనడం లేదు.

కాబట్టి ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందాలంటే మొట్టమొదట చేయవలసింది

తన యిష్టాయిష్టతల నధిగమించాలి. అది ముఖ్యం. ఒక చిరునవ్వుతో అన్నింటినీ చూడాలి.

CWM 9:181-82

ఒక నిశ్చిత విముక్తి

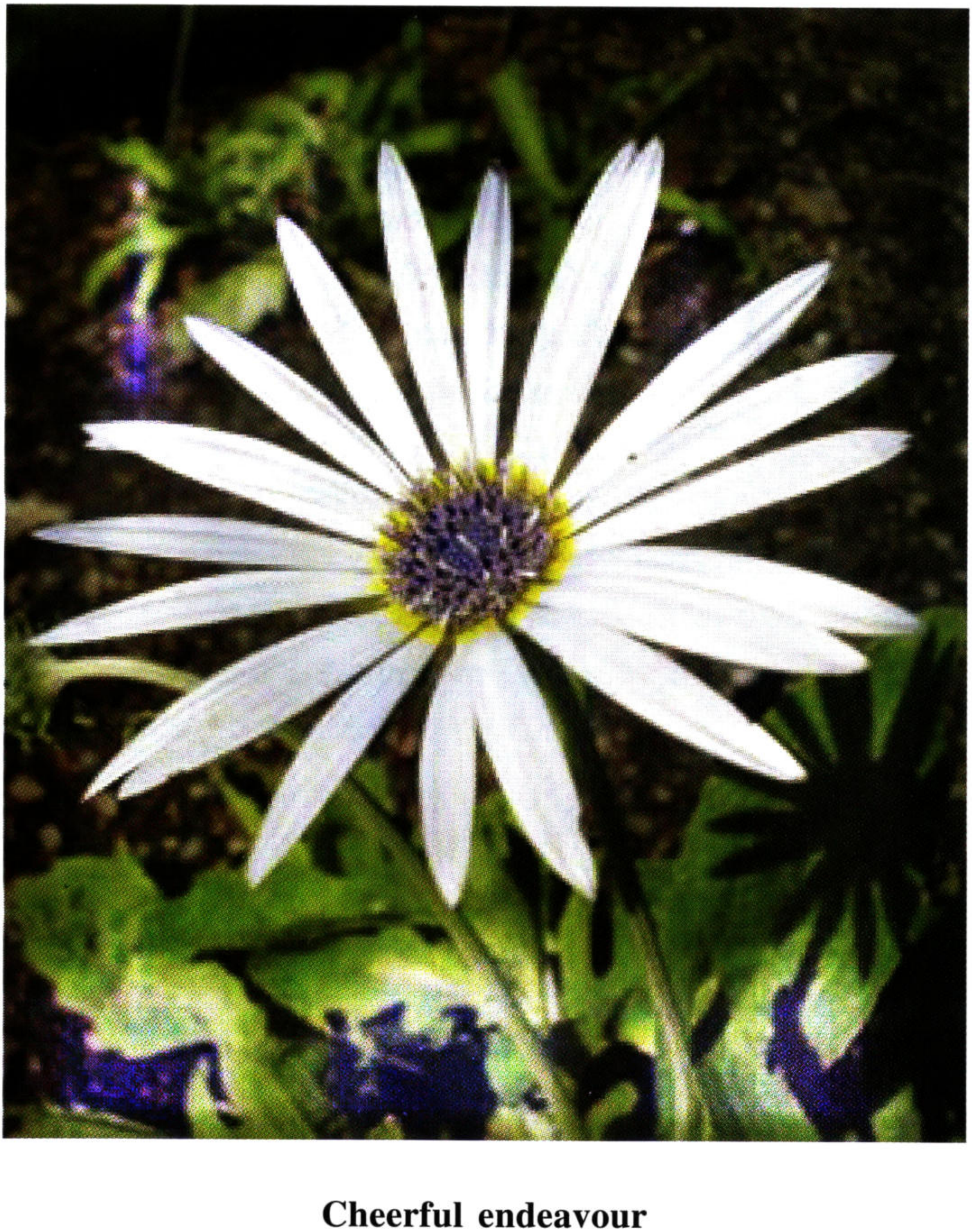
నీవు ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో బాగా ముందుకు పోవాలనుకొంటే ముందుగా నూతన జన్మ వైపుకు వినయపూర్వకంగా పయనం ప్రారంభించాలి. అతిమానస అనుభవాలు ప్రాప్తిస్తాయనే భ్రాంతి ఆశించక ముందే ఆ జన్మ ఉపలబ్దిని పొందాలి.

నీకు ఊరట కల్గించడానికి ఒక్క విషయం చెప్తాను — నీకు తెలిసినా, తెలి యక పోయినా, నీవు కావాలనుకొన్నా, అనుకొనక పోయినా — నీవు యీ కాలంలో భూమి మీద వున్నందున, నీవు పీల్చే గాలితో పాటు భూవాతావరణంలో విస్తరిస్తున్న యీ నూతన అతిమానస ద్రవ్యాన్ని గూడా పీలుస్తున్నావు. నీ వొక నిశ్చయాత్మకమైన అడుగు వేయగానే అది అందుకు అవసరమైన స్థితిగతులను నీలో సన్నద్ధంచేస్తుంది ఆకస్మికంగా వ్యక్తపడటానికి.

నీవు నిశ్చయాత్మకమైన అడుగు వేసేందుకు యిది నీకు సహాయ పడ్తుందో లేదో అనేది వేరే ప్రశ్న. దాన్నధ్యయనం చేయవలసి వుంది. ఎందుకనంటే, ఇప్పు డు ప్రాప్తిస్తున్న, అధికాధికంగా ప్రాప్తించబోతున్న అనుభవాలు పూర్తిగా క్రొత్తవి, ఏం జరుగబోతోందో ముందుగా తెలుసుకోలేం. విషయాన్ని మనం అధ్యయనం చేయవలసి వుంది. కూలంకషంగా అధ్యయనం చేసిన తర్వాతే యీ అతిమానస పదార్థం, నూతన జన్మ తేలికగా ప్రాప్తించేటట్లు చేస్తుందా లేదా అనేది చెప్పగలు గుతాం... దీన్ని గురించి నేను కొద్ది కాలం తర్వాత చెప్తాను. ప్రస్తుతానికి మనం వీటి మీద ఆధారపడకుండా, ఆధ్యాత్మిక జీవితం లోనికి ప్రవేశించడం మంచిది.

అది జరిగినపుడు, నీలో రేకెత్తిన ప్రశ్నలకు లేక నీవు నన్నడిగే ప్రశ్నలకు అన్నింటికీ సమాధానాలు లభిస్తాయి.

ఆధ్యాత్మికంగా జీవించాలని యెవరైనా అన్నపుడు దానర్థ మేమిటో నీవు తెలుసుకో గలుగుతావు, అపుడు జీవితమంటే నీ కున్న వైఖరి యెంతో భిన్నంగా తయారవుతుంది. ఆ క్షణంలో అహం లేకుండా జీవించడమనే ఒక గొప్ప విష

Cheerful endeavour

The joy that one finds in the effort towards the Divine.

యాన్ని, చాలా గొప్ప విషయాన్ని ,తెలుసుకొంటావు.

అప్పటి వరకూ నీవు దాని నర్థం చేసుకోలేవు. అహం వల్ల, లేక అహంతో తప్ప జీవించడం, కర్మ చేయడం పూర్తిగా అసాధ్యం అన్నట్లు కన్పిస్తోందని, మొత్తం జీవితమంతా అహం మీద ఆధారపడే వున్నదని అనుకొన్నావు. కాని యీ నూతన జన్మ తర్వాత, అహం వైపు చిరునవ్వుతో చూచి దానికి "మిత్ర మా! నీ అవసరం నాకిక ఎంత మాత్రం లేదు", అని చెప్పగలుగుతావు.

ముక్తికి సంబంధించిన ఒక గట్టి నిశ్చయాత్మకమైన భావాన్ని కలిగించ గల ఫలితాల్లో యిది కూడా ఒకటి.

CWM 9:337-38

ప్రాణికం వేసే మారు వేషం

వెంటనే ఫలితాలు కన్పించాలని జనం తొందర పడ్తుంటారు.

తరువాత అతిమానసాన్ని క్రిందికి లాగుతున్నామని నమ్ముతారు. నిజానికి వాళ్ళను చూచి పరిహసించే ఒక చిన్న ప్రాణిక వ్యకిత్వాన్ని దేన్నో వాళ్ళు లాగుతుంటారు. అది చివరకు వాళ్ళను వెర్రివాళ్ళను చేసి వదిలేస్తుంది. చాలా తరచుగా నూటికి తొంభై తొమ్మిది మందిలో జరిగేదిదే.

పెద్ద ఆటాడే, అట్టహాసం చేసే ఒక చిన్న వ్యక్తిత్వం, ఒక ప్రాణిక అస్తిత్వం వెలుగు క్రీడలవన్నీ. దాన్ని క్రిందికి లాగిన అర్భకుడు విభ్రమంతో "అదిగో అతి మానసం" అంటూ గోతిలో పడి పోతాడు. నీవు యదార్థమైన దివ్యవెలుగుతో సంపర్కంలో కొచ్చినపుడు, దానిని ఏదో విధంగా చూచి దానిని స్పృశించినపుడు మాత్రమే ప్రాణికాన్ని గుర్తించగలవు. అది పూర్తిగా ఒక రంగస్థలంపై కృత్రిమ వెలుగు క్రీడ లాంటిదనీ తెలుసుకొంటావు. కాని అలా కాకపోతే ఇతరులు దిగ్భ్రమ చెందుతారు, కనులు మిరుమిట్లు గొలిపేవిగా వుంటాయి, 'అద్భుతం' అన్పించేవిగా వుంటాయి. ఆ తరువాత నిన్ను దగా చేస్తాయి. పరమ సత్యంతో సంపర్కం కలిగినపుడు, దానిని దర్శించినపుడు మాత్రమే చిరునవ్వు చిందించ గలవు.

అది బూటకం, దానిని గుర్తించడానికి నీవు సత్యాన్ని తెలుసుకొని వుండాలి.

అన్నింటికీ అట్టడుగున ప్రతిదానికీ ఆలాగే వుంటుంది. దృశ్యాలు చూపించే

అద్భుత రంగస్థలం లాంటిది ప్రాణికం — చాలా ఆకర్షణీయంగా వుంటుంది, కనులకు మిరుమిట్లు గొలిపేటట్లు వుంటుంది, మోసపూరితంగా వుంటుంది. నీవు యదార్థ దివ్యసత్యాన్ని తెలుసుకొన్నపుడు మాత్రమే, వెనువెంటనే, సహజంగా, కారణం లేకుండా "నా కది అవసరం లేదు" అని చెప్పగలిగే విధంగా దానిని గుర్తించ గలుగుతావు.

ప్రతిదాని విషయంలోనూ అంతే. మానవ జీవితంలో అది అత్యంత ప్రాధాన్యం ఎక్కడ వహించిందంటే, ప్రేమ విషయంలో. దాదాపు ప్రతి చోటా, ప్రాణిక ఆవేశాలు, ప్రాణిక ఆకర్షణలు, ప్రశాంతంగా కనుపించే యదార్థ సంవేదనల స్థానం ఆక్రమించాయి. కాని యితర సంవేదనలు నిన్ను కల్లోల మరుస్తాయి, సజీవమైనవనే సంవేదనను కలిగిస్తాయి. అది మోసం, నీకా విషయం తెలియదు, దాని ననుభూతి చెందలేవు. యదార్థ విషయ మేమిటో నీకు తెలియకపోతే దానిని స్పష్టంగా చూడలేవు. మానసిక మరియు దైవిక సంయోగం ద్వారా ప్రేమను స్పర్శిస్తే, అప్పుడు ఆ విషయం, డొల్లగా, బలహీనంగా, శూన్యంగా కన్పిస్తుంది. అది పైకి మాత్రమే కనిపించేదిగా, హాస్యాస్పదమైనదిగా చాలా సార్లు తమాషాగా కనిపించే కన్నా విషాదంగా కనిపిస్తుంది.

CWM 11:22-23

కుంగుబాటుకు తలుపు తెరవొద్దు

నీకు దృఢసంకల్పం వుండవలసిన అవసరం లేదు — నా సంకల్పాన్ని ఉపయోగించడం మాత్రమే చెయ్యి.

బిడ్డా! కుంగుబాటుకు, నిరుత్సాహానికి, తిరుగుబాటుకు తలుపు తీయొద్దు. ఇది నిన్ను సరియైన యెరుకకు చాలా దూరంగా తీసుకొని పోతుంది. సంతోషం ప్రవేశించను గూడా వీలులేని అంధకార లోతుల లోనికి కూరుకు పోయేటట్లు చేస్తుంది. నీ గొప్ప బలం నీ చిరునవ్వే. ఎందుకనంటే జీవితాన్ని చూచి యెలా హసించాలో నీకు తెలుసు, ధైర్యస్థైర్యాలతో, పట్టుదలతో, యెలా పని చేయాలో నీకు తెలుసు. ఈ విషయంలో నీకు ప్రత్యేకత వుంది. కాని నీవు యితరులన ఉదాహరణగా తీసుకొని వాళ్ళ ననుసరించావు. అసంతృప్తితో వుండడం, వ్యతిరేక వైఖరి కలిగి వుండడం, కుంగిపోవడం, వాళ్ళ దగ్గర్నుండే నేర్చుకొన్నావు,

ఇప్పుడు నీ చిరునవ్వును చెరిగి పోనిచ్చావు, దానితో పాటు నీకు నీపై నీ విశ్వా సాన్నీ, నమ్మకాన్ని సడలి పోనిచ్చావు. ఈ పరిస్థితిలో సమస్త దివ్యక్రియాశక్తులూ నీ మీద కేంద్రీకరించినా వ్యర్థమే — వాటిని స్వీకరించడానికి నీవు ఒప్పుకోవు.

ఒకే ఒక తరుణోపాయం వుంది, దాన్నంగీకరించడానికి నీవే మాత్రం తాత్సారం చేయవద్దు. నీ చిరునవ్వును తిరిగి తెచ్చుకో, నీ విశ్వాసాన్ని తిరిగి సంపాదించుకో, యిదివరకటి ఆత్మవిశ్వాసం గల బిడ్డగా తయారవ్వు; నీ కష్టాల మీద, తప్పిదాల మీద మనసు పెట్టకు — నీ చిరునవ్వే వాటన్నింటినీ ప్రారద్రోలు తుంది.

CWM 16:67-68

ప్రాణికాన్ని మార్చడం

అగ్నిప్రభావం వల్ల నీ ప్రాణికంలో చోటు చేసుకొన్న మార్పుకు మరో గొప్ప సంకేతం నీ యిబ్బందులను, ఆటంకాలను ఒక చిరునవ్వుతో యెదుర్కోవడం. నీవు ఇంకెంత మాత్రం, నీ పొరపాట్లకు చింతిస్తూ, పూర్తిగా మిన్ను విరిగి పడ్డట్లు కుంగిపోయి — ఎందుకనంటే, ప్రస్తుతం నీవు యెలా వుండాలో అలా లేవు గనుక — అతి దైన్యస్థితిలో పడి వున్నట్లుండి పోయావు. నీ చిరునవ్వుతో కుంగు బాటును తేలికగా పారద్రోలుతావు, వంద తప్పులైనా లెక్క చేయవు, నీవు తప్పు చేసానని చిరునవ్వుతో గ్రహించి, చేసిన తప్పును యిక ముందు మళ్ళీ చేయనని తీర్మానించుకుంటావు. నీ మీదకు ఒక విషాద వాతావరణాన్ని బరపి నప్పుడు పొందే ఆనందం కంటె మించిన ఆనందాన్ని మరెప్పుడూ పొందని ప్రతికూల శక్తులచే సమస్త క్రుంగుబాటు, విషాదం సృష్టించబడ్డాయి. వినయం వేరు, కుంగు బాటు వేరు, మొదటిది దైవిక చేష్ట, తరువాతిది చీకటి శక్తుల అత్యంత అనాగరిక వైఖరి. అందుచేత, సంతోషంతో, సుస్థిర ఆనందంతో రూపాంతరీకరణ మార్గంలో నున్న అవరోధాలను వ్యతిరేకించు. శత్రువును మట్టు బెట్టేందుకు ఉత్తమమైన ఉపాయం, అతని నెదుర్కొని, ఆతని ముఖంపై నవ్వడమే. అతనితో నీవు రోజుల తరబడి కుస్తీ పట్టవచ్చు, అయినా అతడు క్షీణించని బలంతో పోరాడుతూనే వుండవచ్చు, కానీ ఒక్కసారి అతడిని చూచి నవ్వితే, ఇహ చూడు! కాళ్ళకు బుద్ధి చెప్తాడు, పలాయనం చిత్తగిస్తాడు. ఆత్మ-విశ్వాసంతో, దైవం యెడల విశ్వా

సంతో నవ్వే నవ్వుకు దేన్నైనా చెదర గొట్టి వేయగల అత్యంత అధిక బలం వుంటుంది. అతి శత్రుమూకను కకావికలం చేస్తుంది, అతని సైన్యంలో భయాన్ని వ్యాపింప జేస్తుంది, నిన్ను విజయవంతంగా ముందుకు తీసుకుపోతుంది.

మార్పు చెందిన ప్రాణికం, సాక్షాత్కార ప్రక్రియలో ఆనందాన్ని కూడా పొందుతుంది. ఆ ప్రక్రియలో యిమిడి వున్న సమస్త యిబ్బందులను అది ఆస్వాదిస్తుంది. దానికి పరమ సత్యం దర్శనమైనపుడు, దాని నిమ్న స్వభావంలో తొణికిసలాడే అసత్యాన్ని నగ్నంగా చూపినప్పుడు పొందే ఆనందం కంటె, యెక్కువ ఆనందాన్ని అదెన్నడూ పొందలేదు. పెనుభారాన్ని మోసుగు పోతున్నట్లు అదెప్పుడూ యోగసాధన చేయదు, దాన్నొక ఆనందదాయక కార్యక్రమంగా చేస్తుంది. రూపాంతరీకరణ చేయవలసి వున్నట్లైతే, యెంత అధికతర కష్టాన్నైనా అది చిరునవ్వుతో చేసుకుంటూ పోవడాని కిష్టపడుతుంది. దానిని గొణగకుండా, పితూరీ చేయకుండా, సంతోషంగా భరిస్తుంది. ఎందుకనంటే దైవం కోసం గదా అది ఆ పని చేస్తున్నది. విజయం సాధిస్తామనే అచంచలమైన దృఢ విశ్వాసం దాని కుంది.

CWM 3:138-39

బాధ: సమర్పణం సంపూర్ణం కాలేదనే దానికి సంకేతం

బాధ పడ్తున్న వాళ్ళందరికీ చెప్పే విషయం ఒక్కటే. సమస్త బాధ, సమర్పణ సంపూర్ణం కాలేదనే దానికి చిహ్నం. ఆ విధంగా నీలో ఒక 'విస్ఫోటనం' అనుభూతమైతే "ఓహ్, యిది మంచిది కాదు" అని చెప్పే బదులు, లేక "యీ పరిస్థితి దుర్భరం" "నా సమర్పణ సంపూర్ణం కాలేదు" అని చెప్పుకోవాలి. అలా చేయడం మంచిది. నీకు సహాయం చేసి, నిన్ను నడిపే దైవకృపను అనుభూతి చెందుతావు, ముందుకు పోతుంటావు. ఏదో ఒక రోజు, నిన్నేదీ యిబ్బంది పెట్టలేని మహాశాంతి లోనికి ఎదుగుతావు. సమస్త విరుద్ధ శక్తులకు, విరుద్ధ కదలికలకు, దాడులకు, అపార్థాలకు, దుస్సంకల్పాలకు దైవకృప యందుండే నమ్మకం నుండి వెలువడే అదే చిరునవ్వుతో నీవు సమాధానం చెప్ప గలుగుతావు. అదొక్కటే బయటపడే దారి, మరొకటి లేదు. ఈ ప్రపంచం సంఘర్షణాత్మకం, బాధామయం, వ్యధామయం, ఒత్తిడితో నిండినది, వాటితోనే అది తయారైంది, అదింకా మార

లేదు, మారడానికి కొంత సమయం పడ్తుంది. ప్రతివాడూ బయట పడడం సంభవమే. పరాత్పరుని కృపాకటాక్షం పైనే నీవు ఆధారపడాలి, బయటపడే ఒకే ఒక మార్గం అదే.

CWM 5:398-99

యోగి యొక్క యథార్థ వైఖరి

నీవు దైవానికి చేరువైనపుడు, సమస్త మానసి అవగాహనలను విడిచి వేయాలి. అందుకు బదులుగా, నీ భావనలను దైవానికి ఆపాదించి వాటి ప్రకారం నీవు నడచుకోవాలని దైవాన్నడుగుతావు. దైవాజ్ఞ యేదైనప్పటికీ దానికి విధేయమై వుండేందుకు నమ్యంగా తయరు గావడం, సంసిద్ధంగా వుండడం అనేది యోగికి ఒకే ఒక యధార్థ వైఖరై వుండాలి. అతని కేదీ అవర్జనీయం కాకూడదు, యేదీ భారం అనిపించ కూడదు. ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని జీవించా లనుకొనేవాళ్ళు తరచుగా మొదట్లో చేసే పని, వాళ్ళ కున్నదాన్నంతా త్యజించడం. భారం వదలించుకొందామని వాళ్ళలా చేస్తారు, గాని దైవానికి సమర్పిద్దామని గాదు. భాగ్యవంతులు వాళ్ళకు విలాసవంతమైన జీవితాన్నిచ్చే వాటితో, భోగం కలిగించే వాటితో చుట్టబడి వున్న వాళ్ళు దైవం వైపు తిరిగిన వెంటనే వాటన్నింటికీ దూరంగా పోవాలనుకొంటారు — లేదా 'వాటి పాశాల నుండి తప్పించుకొనడానికి' అని వాళ్ళంటారు. కాని అది మంచి నడక కాదు, నీ కున్న వాటిని నీవే అని అనుకో కూడదు — అది దైవానివి. నీ వేదైనా భోగించాలని దైవం అనుకొంటే దాన్ని భోగించు — కాని మరుక్షణమే చిరునవ్వు వదలి వేయడానికి కూడా సిద్ధంగా వుండాలి.

CWM 3:54-55

స్వేచ్ఛానువాదం: కె. వి. రావు

భగవంతుని దరహాసం

శాశ్వతతత్వంలో తేలియాట

కొన్ని సార్లు విషయాలు ముందుకు సాగకుండా నిలిచిపోతాయి. ఎంతగానో అస్పష్టమైనవిగా, అవివేకమైనవిగా కనిపిస్తాయి. అప్పుడు నీవు వాటిని కేవలం నిరపేక్షంగా ధారపోసినట్లు వదిలించుకుంటే (ధారపోసిన సంజ్ఞ), కనీసం వాటిని గురించి ఆలోచించకుండా ఉండగలిగితే — తక్షణం ఒక దివ్యానందం వర్షించి నట్లుగా నుంటుంది. ఒక చిన్న విషయం అల్పమైనదిగా, అత్యంత మూర్ఖమైన దిగా, తెలివిమాలినదిగా, పట్టు వీడనిదిగా కనిపించేదానిని, నీవు ఆ విధంగా చేసినట్ల యితే (చేయాలనుకుంటే చేయగలవు): "తీసుకో, తీసుకో" అంటూ దైవార్పణ గావిస్తే, నిజంగా అర్పించినట్లయితే: "అది నీవే, అది నీదే, తీసుకో. నీ కిష్టమైనట్లు గా వాడుకో" అంటూ అర్పించితే, తక్షణం ఈ విధంగా కుంచించుకు పోతున్న అత్యంత బాధాకర అనుభూతికి బదులు, "దీనంతటితో ఈ లోకంలో నేను చేసేదే మిటి?" అన్నట్లుగా వాస్తవమగు పరమానందం ఒక వర్షపు జల్లులా కురుస్తుంది. కానీ, ఈ ప్రతిబంధకాన్ని పునరాహ్వానం చేసేటంతటి మూఢుడవైతే, అది తిరిగి దాపురిస్తుంది. కానీ నీవు నిశ్చలంగా నుండ గలిగితే,నీ మస్తిష్కాన్ని ప్రశాంతంగా నుంచ గలిగితే, అది తొలగిపోతుంది. అయితే, అలాంటి అంశాలు వేలకు వేలుం టాయి....

ఈ పరిస్థితిని కూడా ఆనందంగా అనుభవించవచ్చు.

ఈ విధమైన దేదో జరిగినట్టి అనుభూతి చిరస్థాయిగా నిలుస్తుంది. అది ఆనంద దాయకమైనది, ప్రశాంతంగా నుంటుంది, ఒక శాశ్వతతత్వంలో తేలియాడుతున్న ట్లుగా.

నీ గురించి గానీ, లోకం గురించి గానీ, మరే విషయం గురించి గానీ చింతించ నవసరం లేని ఒక స్థాయిని చేరుకుంటావు. దానిని చేరుకున్నప్పుడు, ఎల్ల వేళలా చిరునవ్వు చిందిస్తావు, సర్వదా సంతోషంగా నుంటావు. ఎప్పుడు, ఏమి జరిగినా పట్టించుకోవు, ఒక చిరునవ్వుతో పరికిస్తావు. చిరకాలం చిరునవ్వు కొనసాగుతుంది

The Mother: Conversations with a disciple, July 23, 1960

సానుభూతితో కూడిన అవగాహన వెలిబుచ్చే చిరునవ్వు

ఎందరో స్నేహితులు గల ఒక స్త్రీమూర్తి విషయం పరిశీలిద్దాం. ఈ స్నేహితులంతా, ఆమె కున్న కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాల పట్లా, ఆమె సహవాసమొసగే సరదాల పట్లా ఆకర్షితులై, ఆమె నుండి ఏదో ఆనందం పొందగలమని ఆశించి, ఆమెపై మక్కువ పెంచుకుంటారు. పరిస్థితులు తారుమారవటంతో — బహుశా ఆమె మరొక పురుషునితో లేచిపోవటమో లేక చట్టబద్ధమైన వైవాహిక స్థితిని విడిచి వేరొక పురుషునితో సహజీవనం సాగించటం లాంటివి చోటు చేసుకోవడంతో, అర్థరహిత సామాజిక కట్టుబాట్ల ఉల్లంఘన జరిగినందున, ఇది వరలో ఆమె ఎదురైనపుడల్లా చిరునవ్వుతో స్వాగతించిన స్నేహితులు ఇప్పుడు వారి చూపులు మరలించి తిరిగి చూడకుండా సాగిపోతారు. తాను సామాజిక బహిష్కరణకు గురియైనట్లుగా ఆమె గ్రహిస్తుంది. ఇటువంటి సంఘటన ఇక్కడ ఆశ్రమంలోనే జరిగింది! నేను వివరాలు వెల్లడించను గాని, సామాజిక కట్టుబాట్లకు విరుద్ధంగా జరిగినపుడంతా ఆ విధంగానే జరిగింది. ఎంతో ఆప్యాయత, ఆదరణ కనబరచిన వారంతా ఓహ్! కొన్ని మార్లు "ఆమె ఒక పతనమైన స్త్రీ" అని కూడా అన్నారు.

అలాంటిది ఇక్కడనే జరిగిందంటే, ఇక ఈ విశాల ప్రపంచంలో అలా జరగడం మామూలే అని అంటాను. కానీ, అలాంటి సంఘటనలు ఇచ్చట చోటు చేసుకున్నప్పుడల్లా నాకు కొంత దిగులు కలుగుతుంది. అందువలన నన్ను నేను ఇలా సంబాళించుకుంటాను, "కాబట్టి వారింకా ఆ స్థాయిలోనే వున్నారు!", అని.

తాము విశాల భావనలు గల వారమని, ఇట్టి 'సాంప్రదాయాలను' అధిగమించిన వారమని చెప్పుకొనే వారంతా వెంటనే ఉచ్చులో పడిపోతారు. ఇక వారి అంతరాత్మలను కుదుట బరచుకొనడానికి, "శ్రీమాత అట్టి దానిని జరుగనీయరు, శ్రీమాత అలాంటివి ఆమోదించరు, శ్రీమాత దానిని సహించరు", అని అంటూ మరింత శుష్కవాదాన్ని జోడిస్తారు.

ఇటువంటి స్థితి నుండి బయల్పడటం చాలా కష్టం. అది వాస్తవానికి తాను నీతిపరుడనని వంచించే లక్షణం — సామాజిక గౌరవం అనే ఇట్టి అహంభావం, ఇట్టి సంకుచిత మనస్తత్వం — ఎందుకనగా అణుమాత్రం తెలివితేటలు గలవాడు కూడా ఇలాంటి గోతిలో పడడు! ఉదాహరణకు, ప్రపంచమంతా చుట్టి వచ్చిన

వారు, ఇట్టి అర్థరహిత సామాజిక అతిశయాలు పూర్తిగా వాతావరణ పరిస్థితుల పైన, జాతులు, ఆచారాల పైన, అంతకు మించి గడుస్తున్న కాలపరిస్థితుల పైన, దేశ చరిత్ర పైన ఆధారపడి వుంటాయని స్వయంగా గ్రహించినవారు – వీటన్నింటిని చిరునవ్వుతో గమమించ గలుగుతారు. కాని ఆత్మగౌరవం అతి ముఖ్యమని తలచేవారు... గమనించ లేరు.

ఇది ఒక ప్రాథమిక స్థాయి. ఈ స్థితిని అధిగమించి పోనంత వరకు, నీవు యోగానికి తగవు. ఎందుకనగా ఇట్టి ప్రాథమిక స్థితికే కట్టుబడి వుండే వారెవరు కూడా యోగాభ్యాసానికి సంసిద్ధులు కారు.

The Mother: Coversations with a disciple, January 12, 1961

భగవంతుడు గావించే ప్రక్షాళణ

ఆ స్థితి నేను చైతన్యవంతమైనట్లుగా నుండింది, శరీరం చైతన్యవంతమైన ట్లుగా నుండింది (లెక్క లేనన్ని రోగాలు, దాడులు, దుస్సంకల్పాల తాకిడులు దానిని అస్తవ్యస్తం గావించినప్పటికీ) ఒక దివ్యమైన పులకరింతల చేతనలో ప్రక్షా ళణ గావించబడినట్లు – ఏదో ఒక సమృద్ధమైన దానిలో, బ్రహ్మాండమైన దానిలో, అమితమైన దానిలో, ప్రక్షాళించబడినట్లుగా నుండింది – ఎంత నిశ్చలమగు అనుభూతి! దానిలో దేహం ఈ విధంగా (శ్రీమాత తేలియాడుతున్నట్టి అభి నయం) సచేతనమై వుంటుంది. మనం దైహికమైన బాధ అని దేని నంటామో ఆ బాధ ననుభవిస్తున్నప్పటికి, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కృంగదీసే తాకిడులు తగులుతున్న ప్పటికీ (ఒక షరాబు నిన్ను పైకం చెల్లించమని ఒత్తిడి పెంచినా ఈయడానికి నీ వద్ద ఏమీ లేనట్టి) అలాంటి వెన్నో ఎదురైనప్పటికీ, ఒకేసారి చిక్కు పరిస్థితులన్నీ ఎదురైనప్పటికీ, ప్రస్తుతం సంభవించేది ఏదైనా, మన మనోభావనలను, మానసిక స్పందనలను కించపరచే అసహ్యకర మగునవి ఏవైనా, అన్నీ ఒక ప్రక్షాళన లాంటి వే. దివ్యప్రేమ పులకరింతలలో జలకమాడి నట్లుండేవే. ఆ అనుభూతి ఎంత తీవ్రంగా నుంటుందంటే, నా దేహాన్ని అదుపులో నుంచకపోతే, అన్నింటి పట్ల, అన్ని వేళలా ఒక మాధురాలిగా చిరునవ్వు లొలక బోస్తుండే దానిని. ప్రతిదానికి

ఒక దివ్యానంద మందహాసం వుంటుంది. (నన్ను నేను అదుపులో నుంచుకుంటాను కాబట్టి దానిని ప్రదర్శించను.)

The Mother: Coversations with a disciple, March 27, 1961

ప్రశాంతమైన మందహాసం

నేను చూడటం ప్రారంభించానంటే, నీకు తెలుసా, రెండు విషయాలు జతగా జరుగుతాయి (శ్రీమాత తన కళ్ళను మూస్తారు): ఆ మందహాసం, ఆ ఆనందం, ఆ అంతర్హాసం, అటు పిమ్మట... ఆ ప్రశాంతం! ఓహ్, నిజంగా అంత ప్రశాంతత... అంత — నిండైన, వెలుగులు విరజిమ్మే ఒక ప్రశాంత స్థితి... సంపూర్ణమైనది: ఇక పెనుగులాటలు లేవు, వైరుధ్యాలు లేవు, ఒకే ఒక తేజోమంయ సామరస్యత... అయినప్పటికీ అన్నీ వున్నాయి — పొరపాటు, బాధ, దుఃఖము అని మనము అనేవి అన్నీ అక్కడ వున్నాయి. ఏదీ లేకుండా చేయబడ లేదు. ఇది పరిస్థితిని, మరొక కోణంలో చూడటం.

(దీర్ఘ నిశ్శబ్దం)

ఇక చెప్పాల్సిందేమీ లేదు — నీకు అందులో నుండి నిజంగా బయటపడాలనే చిత్తశుద్ధి గల కోరిక వుంటే, నిజంగా అది ఏమంత కష్టం కాదు: చేయాల్సిందేమీ లేదు, అంతా ఆ ప్రభువుకు వదిలేయటం తప్ప. ఇక అంతా ఆయనే చేస్తాడు. అంతా ఆయనే చేస్తాడు, అతడు... అది ఎంత అద్భుతం! ఎంత ఆశ్చర్యం1

అతడు దేనికైనా బాధ్యత వహించగలడు, మనం అతి సాధారణ మేధాశక్తి అనే దానితో సహా. అటు పిమ్మట మామూలుగా దానిని ఏ విధంగా పక్కన పెట్టాలి, ఏ విధంగా దానిపై ఆధారపడకుండా వుండాలో చూపిస్తాడు. "ప్రస్తుతానికి అక్కడ వుండు, చప్పుడు చేయకు, కదలకు, నన్ను చికాకు పరచకు, నాకు నీ అవసరం లేదు" అన్నట్లుగా. అప్పుడు ఒక ద్వారం తెరుచుకుంటుంది — దానిని తెరవాలనే భావన కూడా నీకు కలుగదు. అది బార్లా తెరచుకొని వుంటుంది. దాని గుండా నీవు ఆ దరికి చేర్చబడతావు. ఇదంతా చేసేది వేరెవరో మహా పురుషుడు, నీవు కాదు. అటు పిమ్మట... మరొక మార్గం అసాధ్యమౌతుంది.

ఓహ్! ఈ ఘోర ప్రయాస అంతా, అర్థం చేసుకొనుటకు మనస్సు చేసే ప్రయత్నమంతా!

పెనుగులాడుతూ, తనకు తాను తలనొప్పి కొని తెచ్చుకుంటూ — విసుగ్గా లేదూ! పూర్తిగా నిష్ప్రయోజనం, పూర్తిగా నిరుపయోగం. ఎక్కడికీ దారి తీయదు, మరింత గందరగోళానికి తప్ప.

ఒక 'సమస్య' అనబడే దానిని ఎదుర్కొంటున్నానని స్వయంగా తెలుసుకుంటావు. "నేనేం అనాలి? నేనేం చేయాలి? నేనేవిధంగా ప్రవర్తించాలి?..." చేయడానికి ఏమీ లేదు! ఏమీ లేదు, భగవంతునికి. "నీవే చూడు, ఇదీ పరిస్థితి" అనటం తప్పు. అంతే. ఇక నిశ్చలంగా వుండు. అప్పుడు అమాంతంగా, ఆలోచించకుండానే, జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోకుండానే, ఊహించకుండానే, ఏమీ చేయకుండానే, ఏదీ కూడా, కనీస ప్రయత్నం చేయకుండానే.... చేయవలసిందేదో చేసేస్తావు. కానీ అది చేసేది ఆ ప్రభువు. ఏ మాత్రం నీవు కాదు. అతనే చేస్తాడు, అతనే అందుకు అనువైన పరిస్థితులను కల్పిస్తాడు, మనుషులను ఏర్పాటు చేస్తాడు, నీ నోటికి లేదా నీ కలం క్రింద, అవసరమైన మాటలను అందిస్తాడు — అంతా ఆయనే చేస్తాడు, అంతా, అంతా, అంతా. ఆ పైన నీవు చేయాల్సిందింకేమీ వుండదు, ఏమీ వుండదు, నీవు స్వయంగా ఆ దివ్య కృపాకటాక్ష ఆనందమయ ఆవాసంలో వసించడం తప్ప.

జనులు నిజంగా దీనిని కోరటం లేదనే నమ్మిక నాలో మొదలయింది.

The Mother: Coversations with a disciple, October 12, 1962

దివ్యజ్ఞానం, దివ్యప్రేమ లోలికే మందహాసం

ఇది చూడ చోద్యంగా నుంటుంది: భూలోకంలో జీవితం గడపటానికి, సాఫల్యం చేసుకోవడానికి మనుషులు ప్రయత్నించి చూచిన మానసిక పథకాలన్నీ ఆదేశించ బడుటకు, పారదర్శకం గావించ బడుటకు, వాటి ప్రత్యేక లక్ష్యాల సాధనకు నిర్దేశించబడిన విధంగా తీర్చిదిద్ద బడుటకు, సంయోగపరచ బడుటకు, నలు ధిశల నుండి నా వద్దకు ఇలా చేరతాయి. ఆ విధంగా 'గొప్పవి' అని ఊహించబడే సమస్యలన్నీ నన్ను చేరగానే, వెంటనే ఓ శిశువు తడుములాట చూచినపుడు ఆప్యాయతను వెలిబుచ్చే చిరునవ్వు లాంటి మందహాస మొకటి వెలువడుతుంది. అది ఒక ఆధిక్యతా భావనతో కూడినది కాదు — అలాంటి దేమీ లేదు — కేవలం సమస్యను సరిదిద్దడానికి వాడే పరికరం నిరుపయోగ మైనప్పుడు కలిగే భావ

వ్యక్తీకరణ. ఒక విధంగా నిశ్చయాత్మకమైన పరిష్కార అవకాశం భౌతిక ప్రపంచపు లోతుల్లో నుంటుంది. అది ఒక బలమైన భావన, చాలా బలమైన భావన. ఓహ్, ఎంత హడావిడి, ఎంత హడావిడి, ఎంత నిరర్థక ప్రయత్నం చేసావు! అవసరమైనంత అంతర్ముఖమై ఆలోచించు, తగినంత ప్రశాంతంగా నుండు, అప్పుడు అది సార్థకమౌతుంది. నీవు దానిని అర్థం చేసుకోలేవు: అది జరిగి తీరుతుంది.

అది నీవు అర్థం చేసుకోలేవు. ఎందుకనగా నీవు అవగాహనారహిత సాధనలను వాడుతున్నావు. కానీ అది అర్థం కాదు: జరిగి తీరాల్సిందే.

నీవు ఏ విధంగా నుంటే, నీవు అదే అవుతావు, అంతే. ఇక ఏ సమస్య వుండదు.

ఇదంతా క్రిందనే వుంది. భూ ఉపరితల స్థాయిలో. కానీ, ఆ గొప్ప సైద్ధాంతిక ఆధ్యాత్మ విద్యా సాంప్రదాయాలన్నీ, ఆ విశిష్ట ఆధ్యాత్మిక ఆలోచనా స్రవంతులన్నీ, ఆ ఉన్నత దివ్యానుభూతులు, ఆ గొప్ప... మత సాంప్రదాయాలు — అంత కన్నా క్రింది స్థాయికి చెందినవి — అవన్నీ, ఎంత కుర్రతనపు చేష్టలు!

ఇక ఆ విజ్ఞానం!... అది ఇంచుమించు ఖండ ఖండాలుగా విభజింప బడింది (అదొక వింత). ఉదాహరణకు అతి గొప్ప అధిమానస మరియు అంతకు మించిన స్థాయికి చెందిన జీవులందరి సమగ్రమైన కర్మానుష్టానాన్ని గురించి వారితో నాకున్న సన్నిహిత సంబంధం గురించి, శాశ్వత దివ్యజననిగా నుండుటలోని నా అంతరంగ స్ఫూర్తిని గురించి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు — అదంతా బాగానే వుంటుంది కానీ నాకు అది ఒక పురాతన చరిత్ర. ప్రస్తుత మిక్కడ వున్న నేను, భూ ఉపరితల స్థాయిలో అస్తిత్వం కలిగి వున్నాను. అది శరీరం, అది భౌతిక పదార్థం, భూ ఉపరితల స్థాయిలో నున్నది. నిజం చెప్పాలంటే, అది ఆ జీవులందరి జోక్యాన్ని అంతగా ఖాతరు చేయదు... అసలు వారందరికీ ఏ మాత్రం అవగాహన లేదు! వారికి నిజంగా సమస్య ఏమిటో తెలియదు. వారు సమస్యలే లేని క్షేత్ర స్థాయిలో నివసిస్తారు. వారికి సమస్య యొక్క వాస్తవికత తెలియదు — నిజమైన అసలు సమస్య ఇక్కడ వుంది.

ఇది అన్ని మతాలను, అందరు దేవుళ్ళను చోద్యంగా చూడటం లాంటింది — అవన్నీ రంగస్థల ప్రదర్శనల్లా వుంటాయి. అన్నీ కాలక్షేపానికి పనికొచ్చేవే, కానీ అవి నిన్ను నీవు స్వయంగా ఎలా తెలుసుకోగలవో నేర్పించ లేవు. ఏ

మాత్రమైనా! అందుకు నీవు అట్టడుగు దాకా వెళ్ళాల్సిందే.

ఇది, ఈ అట్టడుగు వరగు దిగటం, అన్వేషిస్తూ... అది తెలియనిది కాదు, అది తెలియనిది కాదు — అది ఒక విస్ఫోటనం (అది నిజంగా ఒక విస్ఫోటనంలా వుంటుంది). దివ్యప్రేమ ప్రకంపన ఉప్పొంగి బద్ధలైనట్టి అద్భుతం అది.... అది స్మృతి పథంలో నిలిచిన జ్ఞాపకం. దానిని క్రియాశీల వాస్తవంగా మార్చటం మనం చేసే ప్రయత్నం.

The Mother: Coversations with a disciple, October 30, 1964

మనం కేవలం చిరునవ్వును వెలబుచ్చగలం, అది అత్యుత్తమమైన చికిత్స — నవ్వు, చిరునవ్వు. మనం నవ్వడం నేర్చుకోవాలి, అధికంగా, అత్యాధికంగా.

The Mother: Coversations with a disciple, May 11, 1964

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

శూన్యమైన విశాల సీమలందు వెలసిందొక
కారుణ్య కాటాక్షమొలుకు దివ్య మనో స్పందన,
స్వచ్ఛమైన ఆధ్యాత్మిక చెలమలందు ఉప్పొంగిన
గాఢమైన దివ్యప్రేమ వాహినిలో విలీన మొందె
అజ్ఞాన అగాధాల నలముకొన్న విషాద చాయలన్ని,
బాధలన్ని ఆమె అమరమైన చిరుహాస మందు అంతరించె.

CWSA 33:313-14

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

ఆమె మన కోర్కెలను తీర్చే తల్లి, మన కష్టాలలో ప్రశాంత చిత్తంతో తోడుగా నుండే సన్నిహితురాలు, పరమ శాంతమూర్తి యగు పట్టు వీడని మార్గదర్శనం చేసే అనుభవజ్ఞురాలు, తన తేజోవంతమైన చిరునగవుతో సమస్త విచారాన్ని, చికాకును, అధైర్యాన్ని అంతం చేసి, సర్వ కాల, సర్వావస్థలలో ఆసరా అందుబాటులో నుంటుందని గుర్తు చేస్తూ, సూర్యకాంతిలో విలసిల్లే తేజమయ స్థితి వైపు మన దృష్టిని సారిస్తూ, మనలను ఉన్నత స్వభావ సమగ్రత దిశగా తరలించుటకు దృఢ చిత్తంతో, తడబడకుండా, తీవ్రమైన పట్టుదలతో ప్రేరేపిస్తుంది.

CWSA 32:23

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

దైవ దరహాసం

"సేద దీర్చగల సుఖనిద్ర, తియ్యనైన చిరునవ్వు అడ్డంకులను తొలగించే సూర్యకిరణం వంటివి. సూర్యతాపం వెన్నను కరగించినట్లు అవి అపోహలను అంతమొందిస్తాయి".

Mother Said So, 24-12-57

ఆయన అరుపులను నీవు చిరునవ్వుతో, ప్రశాంత చిత్తంతో, హృదయపూర్వకంగా స్వీకరించ గలిగితే అదే పదివేలు. నీవు నీ లక్ష్యానికి చేరువగా ఉన్నట్లే.

ఈ విధంగానే సత్యం ఎంత బలమైనదో అతనికి తెలుస్తుంది. నీ కార్యసాధనను సులభం చేస్తుంది. నీ సాధనకు నేనూ తోడుంటాను.

White Roses, p. 198

కష్టాలు వస్తూనే వుంటాయి, కాని చిరునవ్వుతో, మరింత చిరునవ్వుతో స్వీకరిస్తూనే వుండు. అది కారుమబ్బులను అంతం చేసే కాంతిరేఖ వంటిది. మంచి ఫలితాన్ని ఇచ్చే నివారణ కావాలంటే నిష్కల్మషంగా ఉండు. పూర్తి నిజాయితీతో ఉండాలి సుమా! ఉన్నదున్నట్లు నాకు చెప్పు. త్వరలోనే నివారణ లభిస్తుంది. అది సంపూర్ణం గాను, ఆనందంగాను ఉంటుంది కూడా.

CWM 16:101

పరిస్థితులు ఏ విధంగా వున్నా, చిరునవ్వుతో స్వీకరించ గలగటం దివ్యమైన జ్ఞానానికి దగ్గర మార్గం.

CWM 17:366

మబ్బులను విచ్ఛినం చేసే సూర్యరశ్మి వంటిది చిరునవ్వు.

*

అతిగా వుండే చిరునవ్వు ఎప్పుడూ ఉండదు. దేన్నయినా చిరునవ్వుతో స్వీకరించ గల వ్యక్తి నిజమైన అంతరాత్మ సమతుల్యతకు అతి చేరువగా ఉంటాడు.

*

సాధారణంగా చెప్పాలంటే మృగం లాంటి మానవుడు తనకు చెందిన విషయాలను అతి తీవ్రంగా తీసుకుంటాడు. అందువలన ఎవరి కష్టాలను వారు చిరునవ్వుతో స్వీకరించ గలగటం, ఇతరుల కష్టాలను, భ్రాంతులను, ఆకాంక్షలను, బాధలను, కోపతాపాలను, తిరుగుబాట్లను వాటితో పాటు తమ ఆశయాలను చిరునవ్వుతో

చూడ గలగటం నేర్చుకోవాలి. ఎందుకనగా చిరునవ్వు తనపై తనకు గల అధికారాన్ని పటిష్టం చేసి రక్షించగల పదునైన శస్త్రం వంటిది

*

అన్ని పరిస్థితులలో, అన్ని వేళలా, నీ కష్టసుఖాల్లో, నీ ఆశయ సాధనలో, నీ బాధలలో చిరునవ్వు నవ్వడం నేర్చుకో. ఎందుకనగా చిరునవ్వులో వుంది నీపై నీకు గల అధికారాన్ని పటిష్టం చేసే మహోన్నత శక్తి.

*

జీవితాన్ని చిరునవ్వుతో అవగాహన చేసుకుంటే అది నిన్ను ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతోనే ఉంచుతుంది.

*

ఒకరు చిరునవ్వును శాశ్వతంగా నిలుపుకో గలిగితే, వారు యవ్వనాన్ని శాశ్వతంగా నిలుపుకో గలరు.

*

నిరంతర దరహాసం: దైవం మాత్రమే చూపగలిగే దయ.

*

మానావమానాలను జయించినవాడే శత్రువు నైనా చిరునవ్వుతో చూడగలడు. ఇది యోగిక వైఖరి యొక్క ప్రాధమిక నియమం.

*

చిరునవ్వు ఎదుటివారిని నిరాయుధులను చేస్తుంది.

CWM 14:177-78

*

మందహాసంతో ఉద్యమించటం అంటే దివ్యత్వం వైపుగా సాగుతున్న కృషిలో ఆనందం ఆస్వాదించటం.

*

మానసిక ఉల్లాసం అంటే అన్నింటిలో ఆనందాన్ని గుర్తించటం.

*

మనసులో ఉల్లాసంగాను, హృదయంలో ప్రశాంతంగాను ఉండటం ఆశించండి. సమతౌల్యాన్ని ఎప్పుడూ చెదరనీకండి. దిన దినమూ మీ లక్ష్యం దిశగా నాతో

పాటు ముందుకు సాగుటకు అవసరమైన పురోగతిని పొందండి.

*

హృదయానందం అంటే: చిరునవ్వుతో, ప్రశాంతంగా, సంకుచిత భావన లేని, మచ్చలేని మనుగడ.

*

నాటకీయంగా ఉన్నప్పటి కన్నా, ప్రశాంతమైన ఆనందంగా నున్నప్పుడే నీవు అధికంగా సహాయపడ గలవు అనే విషయం ఎప్పుడూ మరవకు.

*

సంతోషాన్ని పొందే ప్రయత్నం సఫలమౌతే నీవు దివ్యజ్యోతికి చేరువౌతావు.

CWM 14:179

*

నా బిడ్డా, సంతోషంగా నుండు, అది పురోగతికి నిశ్చితమైన మార్గం.చిరాకు పడవద్దు. ప్రతికూల శక్తులు ప్రవేశించి నిన్ను క్రుంగదీస్తాయి. చిరునవ్వు చిందిస్తూ వుండు. నేను ఛలోక్తులను విసురుతూనే వుంటాను. నాది కేవలం హాస్యం కాదు; అది ఆత్మ విశ్వాసం, మనోజనితమైనది. దివ్యత్వాన్ని ఏదీ అడ్డుకో లేదనటానికి చిరునవ్వే సంకేతం; చివరకు అంతా సవ్యంగానే జరుగుతుందనే దానికి సూచిక!

CWM 14:221

*

కష్టాలను దాటాలంటే చిరునవ్వే బలం ఇస్తుంది; నిట్టూర్పు కాదు.

*

అందరికీ ఆటంకాలు వస్తూనే వుంటాయి. వాటిని ఎదుర్కోవటంలోనే తేడా లుంటాయి. కొందరు చిరునవ్వుతో ఎదుర్కొంటారు, కొందరు కలవర పడతారు.

CWM 14:229

*

దివ్యత్వాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ నిరంతరం అంతర్గతంగా జీవించటం అంటే జీవితాన్ని మందహాసంతో గడపటం, బాహ్యంలో పరిస్థితిలు ఎలా వున్నా, ప్రశాంతంగా నుండటం.

CWM 14;232

*

అహంను జయించగలిగితేనే దివ్య మందహాసం గురించి ఆలోచించగలము.
CWM 14:257

*

చెడుతలంపులు, అసూయాద్వేషాలు, కక్షలు, కార్పణ్యాల విషయంలో చిత్తశుద్ధితో వాటికి అతీతంగా వుండి, పరుష వాక్యాలకు దయార్ద్ర హృదయంతో, చిరునగవుతో స్పందించాలి. నిందలకు చిరునవ్వే సరియైన జవాబు. పూర్వాపరాలు ఆలోచించి, చెప్పదగినవి చెప్పవలసినవే అని గట్టిగా విశ్వసించిన సందర్భాలలోనే తగిన విధంగా స్పందించాలి. లేదంటే మౌనమే సరియైన సమాధానం!
CWM 14:264

*

దేనినైనా చిరునవ్వుతో స్వీకరించ గలగటమే మానసిక పరిపూర్ణత్వం.
CWM 14:338

*

ప్రాణిక అర్పణ అంటే సంతోషంతోను, లజ్జాభిమానాలతోను, కుసుమ పరిమళం లాంటి దరహాసంతోను జీవితాన్ని గడపటం. కానీ అది ఆకర్షణీయం కావాలనుకో కూడదు.

CWM 14:354

*

ఓ ప్రభూ, జరుగుతున్న దాంట్లో జరుగనున్న దాంట్లో నీ దివ్యమైన, చెదరని చిరు నవ్వు విలసిల్లుతుంది.
CWM 15:219

*

ప్రశ్న: విజ్ఞాన శాస్త్ర అద్భుత విజయాలు మీ మందహాసానికి కారణమా?
సమా: "అద్భుత విజయాలా!" సరే, అది వాళ్ళ కార్యక్రమం. కాని వారి స్వోత్కర్ష మాత్రం నాకు నవ్వు తెప్పిస్తుంది. అంతా తమకే తెలుసని వారు భావిస్తారు. అందులోని కీలకం తమకు మాత్రమే తెలుసని కూడా విశ్వసిస్తారు. అందుకే నాకు నవ్వు వస్తుంది.

*

వారు నేర్చుకున్న విజ్ఞానంతో ప్రకృతి తమ గుప్పెట్లో వుందనుకుంటారు. అది పసిపిల్లల మనస్తత్వం. సృష్టికి కారణమైన శక్తి గురించి గాని, సృష్టి కర్త్రిణి యొక్క సంకల్పాన్ని గాని గ్రహించనంత కాలం, వారికి అర్థం కానిది ఏదో మిగిలే వుంటుంది.

CWM 10:205

*

దివ్యత్వంలో అనుక్షణం వుండాలనే ఆకాంక్ష ఉంటే మందహాసంతో జీవితాన్ని గమనించడానికి, బాహ్య ప్రకృతిలోని పరిస్థితులు ఎలాంటివైనా ప్రశాంతంగా వుండటానికి మనం తయారవుతాం.

CWM 10:266

*

జీవితంలో ఏ చిక్కు సమస్య ఎదురైనా దానిని వినోదపూరిత దరహాసంగా తీసుకోవచ్చు. పరిస్థితులు అవకాశానికి అనుగుణంగా ఏర్పడతా యనేది వాస్తవం. అందువలన వాటిని వ్యక్తి తనకు అన్వయించుకోవటం అతని ఇష్టం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఇది ప్రజలు మరచినట్లున్నారు. తమాషాగా వుంది కదూ?

CWM 11:30

*

బిడ్డా, చిరునవ్వును నిలుపుకో; అదే నీ బలం.

CWM 16:65

*

అన్నిటినీ పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో అవగాహన చేసికొని చిరునవ్వుతో స్వీకరించటమే వివేకము. ఎందుకనగా ఇప్పుడు ఉన్న చేతనతో దైవం యొక్క లక్ష్యాన్ని అర్థం చేసుకోలేము.

CWM 10:278

*

సహనంలో అనేక రకాలు ఉన్నాయి. నా అనుభవంలో పిరికివాడొకడు తనను కొట్టా లనుకున్న వాడికి తలారి ముందు తన చెంపను అందించటం చూశాను. ఒక బల హీనుడు తనను వేధిస్తున్న వ్యక్తిని ప్రశాంతంగా వీక్షించటం నేను చూచాను. ఒక అవతార పురుషుడు తనపై రాళ్ళు రువ్వే వారిని చిరునవ్వుతో తిలకించటం

నేను చూచాను. మొదటిది అర్థం లేనిది, రెండవది భరించ రానిది, ఇక చివరిది దివ్యమైనది, పవిత్రమైనది అని చెప్పవచ్చు.

CWSA 12:462

శ్రీఅరవిందులు

*

ఉల్లాసంగా ఉండే విశ్వ పౌరుడు

పర్షియా దేశంలో తేనె అమ్మే స్త్రీ ఒకతె ఉండేది. ఆమె ప్రవర్తన ఆహ్లాదకరంగా వుండేది. అందువలన ఆమె అంగట్లో అనేక మంది ఖాతాదారులు గుమిగూడి ఉండేవారు. ఆమె విషం అమ్మినా, అది తేనె కొన్నట్లుగానే అమె వద్దే కొనేవారని ఈ కథ వ్రాసి న కవి అభిప్రాయం.

ఇది చూసి తాను కూడా ఆమె మాదిరిగానే మంచి లాభాలు గడించాలని అదే వ్యాపారం చేయడానికి ఒక కుళ్ళుబోతు వ్యాపారి ఆ సమీపంలోనే తేనె అంగడి తెరిచాడు. తన వద్దకు వచ్చిన వారందరి పట్ల చిరచిర లాడేవాడు. అందువలన వారు కూడా అతని అంగట్లో కొనేవారు కాదు. కనీసం ఈగలు కూడా అటు వాలేవి కాదని కవి చమత్కరించాడు. ఈ విధంగా రోజంతా గడిచినా అతనేమీ సంపాదించ లేపోయాడు. ఒక స్త్రీ ఇది గమనించి తన భర్తతో అన్నది: "ముఖం ఖిన్నంగా వుంటే, తేనె కూడా చేదు అవుతుంది" అని.

మొదట తేనె అంగడి పెట్టిన స్త్రీ కేవలం ఖాతాదారులను ఆకర్షించటానికే చిరునవ్వును ప్రదర్శించేదా? కాదు; అది ఆమె తత్వంలోనే వుండిందని ఆశిద్దాం. ఎప్పుడూ సంతోషంగా కలుపుగోలుగా వుండేది. కేవలం అమ్మడం, కొనటమే వ్యా పారం కాదు. మన మిక్కడ ఒకరి కొకరు సహచరులుగా మెలగాలి. ఆమె ఖాతాదారులు ఆమెను కేవలం తేనె అమ్మేదానిగా కాక, అంతకు మించిన మంచి మనిషి అని భావించారు. ఆమె ఒక చైతన్యపూర్వకమైన ప్రపంచం మెచ్చే పౌరురాలు.

CWM 2:190

అనువాదం కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

లక్ష్మీభాయి 'గోల్డీ' అనే కుక్కను శ్రీమాత వద్దకు తీసికొని వస్తూ వుండేది. అది అసాధారణమైన కుక్క. అక్కడి నుండి అది నేరుగా శ్రీఅరవిందుల గదికి కూడా వస్తూ వుండేది. నిజంగా అదొక వింత. దాన్ని ఎత్తి పట్టుకొని వారి దగ్గరకు స్వయంగా మోసుకొని పోయేవాడిని. వారు చిరునవ్వుతో దాన్ని రెండు చేతులతో నిమిరేవారు.

ఒక రోజు దానంతట అదే శ్రీఅరవిందుల గది లోనికి వెళ్ళి వారి పాదాలు నాకటం మొదలు పెట్టింది. శ్రీఅరవిందులు దానిని అప లేదు. సరిగదా, పైపెచ్చు వారే దాని వైపు వంగి దానిని ప్రేమగా తట్టారు.

Champaklal speaks

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహా రావు